Epoca Bisericii Smirna

Jeffersonville, Indiana, USA
6 decembrie 1960

1 Gloriosule Tată, suntem aşa de bucuroşi în seara aceasta să ştim că noi avem în fiinţele noastre viaţa nemuritoare. Viaţa Dumnezeului nostru împărţită prin limbi de foc s-a aşezat peste fiecare din ei şi ei au fost toţi umpluţi cu Duhul Sfânt şi au început să vorbească în alte limbi aşa cum Duhul le da să se exprime. O Tată, cum îţi mulţumim noi Ţie căci Tu te-ai împărţit pe Tine în Biserică. Nu-i de mirare că Domnul nostru a zis: „În ziua aceea, voi veţi cunoaşte că Eu sunt în Tatăl, că Tatăl este în Mine, Eu în voi şi voi în Mine." Dumnezeul cerului locuieşte printre oamenii Lui: „Încă puţin şi lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veţi vedea, căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi până la sfârşitul lumii." Jos de-a lungul fiecărei epoci a bisericii Tu ai fost aici, acelaşi ieri, azi şi în veci, şi noi Te vom cunoaşte prin lucrările pe care le săvârşeşti: „Aceste semne vor urma pe cei ce cred."

2 Doamne, văzând apogeul tuturor epocilor, timpul fixând să se scurgă şi eternitatea aşezându-se înăuntru. Tată Dumnezeule, noi suntem aşa de fericiţi să ştim că noi trăim în rămăşiţa aceea astăzi, privind vieţile noastre şi văzând defectele pe care noi le avem, motivele pe care le avem; şi văzând că Duhul Sfânt ne-a preluat. Dumnezeule, fie ca orice persoană din prezenţa Divină în seara aceasta să-şi dea seama de aceste Epoci ale Bisericii în care noi trăim şi să fugă repede la Domnul Isus. Căci este scris aşa de clar, că: „Numele Domnului este un Turn puternic, cei neprihăniţi fug în el şi sunt salvaţi."

Oh Dumnezeule, vino în seara aceasta şi unge fiinţa noastră, Doamne. Adă rătăciţi, Doamne, care sunt aşa de confuzi; priveşte la oaia sărmană, Doamne, ei nu ştiu ce să creadă. Acolo sunt păstori chemaţi de pretutindeni. Ne rugăm Tată, căci ei vor asculta acel Păstor măreţ al turmei, Domnul Isus. Marele Lui Duh să vorbească în seara aceasta şi să zică: „Copil al Meu, vino la Mine şi Eu îţi voi da Sabatul," odihna care vă pecetluieşte spre destinaţia voastră eternă. Nu să fiţi aruncaţi în jur pe pământ aşa cum noi vedem timpul scurgându-se acum. Admite aceasta, Tată. Vorbeşte prin vorbitori şi ascultă prin urechile celor ce aud, căci noi toţi suntem ascultători. În Numele lui Isus noi ne rugăm. Amin. (Vă puteţi aşeza.)

3 Acum, în seara aceasta noi studiem epoca a doua a Bisericii. Eu văd că mulţi din ei îşi iau notiţe şi lucruri, şi acela-i motivul că eu vreau să prezint totul clar de fiecare dată.

Acum, epoca a doua a bisericii a fost numită epoca Bisericii din Smirna. Epoca Smirna a început în acelaşi timp cu încheierea Epocii Efesiene. Epoca Efesiană a fost din 55 D.C. până la 170 D.C. Epoca Smirna a început la 170 şi a ajuns până la 312. Biserica aceasta este Biserica persecutată, singura care poartă cununa de martir, Biserica necazului. Şi promisiunea lui Dumnezeu către Biserica aleasă din ea, era că-i va da cununa vieţii.

4 Fiecare epocă avea o stea, care a fost ţinută în mâna lui Dumnezeu, care a reprezentat mesagerul epocii Bisericii. Cel mai bine despre care eu aş putea gândi că era mesagerul Epocii Bisericii Efesiene (deoarece Biblia nu zice cine sunt ei) era Pavel, deoarece el a stabilit biserica Efesiană şi a fost slujitorul acelei Epoci a bisericii care a adus Lumina la biserică, care… Sfântul Ioan a ridicat-o şi apoi Polycarp şi în jos... Polycarp, mai degrabă, în jos…

5 Acum, Epoca Smirna, eu cred cu tot ce eu am fost în stare să aflu, era Irineus. Şi acum, eu vreau să vă arăt motivul pentru care l-am ales pe Irineus în locul lui Polycarp. Acum, majoritatea clericilor vor să creadă (şi învăţătorii Bibliei) că îngerul acela era Polycarp. Acum, Polycarp era un ucenic al sfântului Ioan. Acela este adevărul. Şi Polycarp a sigilat-o; el a fost un martir; ei l-au străpuns sub inimă şi l-au ucis. Acum, dar el a fost un bărbat, un bărbat remarcabil, un bărbat evlavios, dulce, fără îndoială unul din cei mai măreţi creştini pe care noi i-am avut vreodată. Şi acolo nu era nimic ce voi puteaţi zice împotriva felului său de viaţă.

Motivul că l-am ales pe Irineus este deoarece eu cred că Irineus era mai aproape de Scriptură decât cum era Polycarp, deoarece Polycarp a învăţat felul spre ideea Romană de a ridica o organizaţie. Şi Irineus a fost ferm împotriva aceleia; el a denunţat-o absolut. Şi apoi, aşa cum noi toţi ştim, rezultatul măreţ a venit la Consiliul din Niceea. Unul din rezultatele măreţe era dacă Dumnezeu era trei, sau Dumnezeu era unul. Şi

Irineus a luat partea că Dumnezeu era Dumnezeu, acum şi numai Unul.

6 Eu aş putea citi din Părinţii Anti-Niceea, volumul unu, pagina 412, doar un mic citat, dacă voi vreţi să puneţi aceea jos, volumul unu din Părinţii Anti-Niceea şi pe pagina doisprezece, şi aceasta este… Dacă voi aveţi volumul, aceasta-i ultima parte din volumul trei. Voi puteţi citi întregul lucru. Există şapte capitole la acesta, sau şapte fraze. Acum, eu încep să citesc chiar de la ultimul, cam de la ultimul verset al douăzecilea, treizecilea din acesta. Eu nu vreau să-l citesc tot, doar câteva puncte din el. „Toate celelalte expresii întocmai fiind... aduce afară titlul uneia şi aceleaşi Fiinţe"; (Vedeţi, el încearcă să zică ceea ce ei l-au numit Tată, Fiu şi Duh Sfânt, el a zis: „Aceleaşi titluri, nu nume, titluri ale unei Fiinţe." Aceea-i exact ce noi am învăţat astăzi.) „ca de exemplu" (şi apoi în paranteză, în engleză): „Domnul Puterii, Domnul, Tatăl tuturor, Dumnezeu Atoputernic, Prea Înalt, Creator, Ziditor şi aşa asemănător, acestea nu sunt numele şi titlurile unei succesiuni de fiinţe diferite, ci al Uneia şi Aceleiaşi [Amin!] prin Numele a cărui singur Dumnezeu, Tată, este... El care toate aceste lucruri… a admis la toată existenţa, binecuvântarea la întreaga existenţă."

7 Irineus a zis că toate aceste titluri sunt adunate într-un Nume, sub un Dumnezeu şi ele sunt doar titluri a ceea ce El era. El era Trandafirul din Şharon. Aceea-i ceea ce era El. Acela-i un titlu. El era Steaua de Dimineaţă. El era Alfa. El era Omega. Acelea sunt titluri a ceea ce El era. El era Tatăl. El era Fiul. El era Duhul Sfânt. Dar există un Dumnezeu! Un singur Dumnezeu şi Numele Lui este unul. Şi acela-i un motiv că am văzut că Irineus era corect în diagnoza sa aici, sau în interpretarea Scripturii.

8 Un alt lucru mi-ar place să vi-l citesc. El se află în cartea: Cum s-a întâmplat aceasta? Şi aceasta era prin istorici, şi: „Cum s-a întâmplat aceasta?" de R. C. Hazelton, istoria bisericii timpurii. Şi aici la pagina 180: „Darurile Spirituale în Timpul lui Irineus," 177 D.C. până la 202. Acum, motivul că eu le-am citit acestea, ele sunt pe bandă (Voi vedeţi?), şi ele vor fi scoase în cărţi. „Acesta era în timpul lui Irineus, în care majoritatea bisericii apostolice din Franţa a avut toate darurile Duhului Sfânt." Aceea era din învăţăturile lui. Vedeţi? „Membrii bisericii lui Irineus la Lyon [acela-i Lyon, Franţa] au vorbit în limbi. Aceasta nu era rar să vezi pe cineva mort adus la viaţă! Vindecarea era un lucru de zi cu zi în toate serviciile... bisericile evanghelistice de pretutindeni." (Acel Irineus a ştiut cum să înveţe.) „Miracolele au fost frecvente. De fapt, acele biserici niciodată nu au fost fără vreo manifestare miraculoasă a Prezenţei lui Dumnezeu, fie prin viziune, oprirea elementelor naturii printr-un miracol, ca să amintească creştinilor evanghelici din ziua aceea că ei au fost ucenicii lui preaiubiţi. Dar de la istoriile trecătoare, noi nu putem aduna un singur caz de înviere din morţi în prima biserică romană." Aceia sunt oamenii care nu s-au interesat în nici un fel. Ei doar spuneau adevărul. Aceştia sunt istoricii.

9 Iată de ce cred că Irineus, deoarece (Voi vedeţi?) el a avut acelaşi fel de credinţă pe care Pavel şi ucenicii au petrecut-o pretutindeni. Iată de ce cred că el era îngerul Bisericii din Smirna, pentru că el era... a avut aceleaşi învăţături spirituale; şi aceleaşi învăţături Scripturale bazate pe Cuvântul lui Dumnezeu care vor produce acelaşi lucru de fiecare dată. Dacă voi doar simplu veţi lua formula lui Dumnezeu şi o îndepliniţi până la literă, nu contează ce zic bisericile, doar urmeaz-o tocmai în felul cum acesta o zice, aceasta va produce acelaşi lucru. Şi aceea-i ce Irineus a făcut.

10 Acum, eu cred că Polycarp a fost un bărbat minunat, înţelegător; dar eu zic că el a învăţat prea mult ca să organizeze biserica, la fel cum făceau nicolaiţii. Ei au organizat biserica şi au adus o frăţietate împreună, care pare toată în regulă, intelectual, dar (Voi vedeţi?) Duhul este aşa de departe de intelectual, încât voi nici măcar nu puteţi gândi corect în Duhul. „Gândurile Mele sunt mai sus decât gândurile voastre, zice DOMNUL. Căile Mele sunt mai sus decât căile voastre." Deci, există o singură cale să o facă. Aceea-i pur şi simplu a-L urma după plan. Este corect.

11 Acum, noi putem crede, dacă veţi merge pe aici… Dacă eu urma să plec la Chicago, în seara aceasta, eu aş putea ajunge afară acolo şi să-mi iau un compas, şi să zic: „Acum, să văd, Chicago stă chiar pe acest drum. În ordine, eu voi lua chiar acolo." Eu mă voi îndepărta de Jeffersonville. Vedeţi? Eu trebuie să-mi iau o mapă de drum. Acolo este o direcţie... o stradă liniată pe care pot să merg la Chicago în şase sau şapte ore de călătorie cu maşina. Dar eu nu pot pur şi simplu s-o scurtez în vreun fel. Avionul nu poate pur şi simplu s-o scurteze în vreun fel. El are o linie aeriană sau o anumită înălţime şi lucruri în care el trebuie să zboare, anumite ordine în care el trebuie să stea.

Acolo este o cale făcută şi Dumnezeu are o cale. Dumnezeu are o cale pentru Biserica Lui, pentru poporul Lui. Şi El niciodată nu a intenţionat ca ea să fie controlată de papi, cardinali, arhiepiscopi, sau supraveghetori generali. Duhul Sfânt este Tutorul Bisericii Dumnezeului celui viu ca s-o învieze; şi toată sfinţenia nu se duce la un cardinal sau la un preot, ca să-l facă un om sfânt în biserică, nimic. Laicii au întocmai aşa de mult drept la Duhul Sfânt ca orice predicator, pastor, diacon, administrator, orice. Laicul…

12 Şi motivul că i-au numit nicolaiţi, aşa cum am avut seara trecută, nicolaiţii… Noi am rupt cuvântul şi l-am luat din greacă, şi N-i-c-k-o: „Nicko," care înseamnă „a birui sau a înfrânge." Ce? N-i-c-k-o, nico-laiţii, laicii; a birui laicii, a-i înfrânge, prin a le da porunca omului, a clerului care-i va şi învăţa, iar ei îşi vor aduce propriile lor concluzii împreună. Aceea-i cum s-a ţinut Consiliul din Niceea, pentru că mulţi s-au adunat împreună şi au fixat o poruncă în Consiliul din Niceea. Noi nu vrem să vorbim prea mult asupra acesteia, deoarece aceea-i pentru joi seara, Consiliul din Niceea.

Dar acolo Biserica Romană Catolică a fost formată dintr-un grup de oameni care au fost convertiţi de sfântul Pavel şi Irineus şi sfântul Martin şi în jos. Ei au fost creştini convertiţi de la păgânism la creştinism, dar care au vrut să tragă Biserica într-o nouă formă de slujbă a Vechiului Testament, ca având mari preoţi şi succesiuni apostolice, de la un papă la un alt papă, la un alt papă. Dacă noi am putea merge jos prin această Biblie, voi veţi găsi că acela-i doar exact adevărul şi cum Dumnezeu a condamnat acel lucru tocmai de la început; şi în epoca Bisericii, de seara trecută, a zis: „Eu o urăsc," şi tocmai aşa a făcut biserica.

13 Dumnezeu niciodată nu a intenţionat ca Biserica să fie condusă de om. Dumnezeu conduce Biserica Lui, iar El o conduce prin darurile Duhului. Darurile Duhului sunt în Biserică pentru a corecta duhurile. El are cinci slujbe ministeriale în Biserica Lui. Prima din ele este apostoli, sau misionari. Misionarul este chemarea cea mai înaltă care există. Apostol. Cuvântul „misionar" înseamnă „unul trimis;" „apostol" înseamnă „unul trimis." De ce şi-au ales ei cândva să fie numiţi misionari, eu nu ştiu. Dar ei sunt apostoli. În ordine. Apostoli, profeţi, învăţători, evanghelişti, păstori. Acum, acelea sunt slujbele alese de Dumnezeu pentru Biserica Lui.

Apoi în fiecare biserică locală sunt nouă daruri spirituale care vin printre oameni, acelea sunt: cunoştinţă, înţelepciune, darul de vindecare, lucrări de minuni, vorbiri în limbi, interpretare de limbi. Şi toate aceste lucruri merg în trupul fiecărei biserici locale. Şi fiecare persoană în biserică are o slujbă individuală. Şi acea slujbă individuală merge împreună cu restul slujbei, ca să zidească Trupul lui Isus Cristos.

14 Acum, amintiţi-vă aceasta, că aici este… Eu voi trage aceste linii, în seara asta. Prima biserică, Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia, Laodicea… Acum, amintiţi-vă, aşa cum acestea merg înainte, Biserica aceasta a avut plinătatea Duhului, dar la capătul epocii bisericii noi aflăm că ea urma să fie presată afară. Biserica următoare, presată puţin mai mult, puţin mai mult, până ce aceasta una de acolo era doar o pată mică mititică. „Tu ai câteva lucruri," a zis El. Oh, când ajungem la acea epocă a Bisericii Tiatira…

15 Acum, după aceea vine, Dumnezeu a ridicat un german cu numele de Martin Luther care a întors Biserica înapoi din nou. Ea a pornit puţin mai mult. El a predicat justificarea; înainte vine Martin Luther, a predicat justificarea. Înainte vine John Wesley şi a predicat sfinţirea. Apoi în epoca bisericii de aici ei au venit chiar drept înapoi iarăşi la botezul Duhului Sfânt din nou, cu aceleaşi semne şi minuni, venind drept înapoi. Aici este unde ea s-a dus afară prin cei o mie cinci sute de ani de Epoci Întunecoase. Şi acolo este întunericul... sau cea mai lungă perioadă pe care noi o avem în Epocile Bisericii. Apoi aici este unde ea încerca să predice justificarea, sfinţirea, botezul Duhului Sfânt. Şi Biblia zice că la sfârşitul acestei epoci, acea mică minoritate de aici va fi împinsă afară, deoarece aceiaşi biserică de la Cincizecime va începe să meargă în acelaşi lucru în care ei au început aici, nicolaiţi. (Oh Dumnezeule, ajută-mă să-mi ţin gura închisă până ce ajung acolo.) Vedeţi? Ce pot eu vedea acolo… Vedeţi, până ce voi puteţi vedea aici… Şi eu vă voi arăta mesagerul acestei epoci a bisericii care va urî denominaţiunile. Duhul va învia în copii. Asta întotdeauna va fi. Şi acum, noi avem o…

16 Acum, dacă voi observaţi aceasta, cum că ea a fost mare aici, s-a dus afară, şi în final s-a stins până la sfârşit. Apoi ea începe înapoi. Luther a tras-o înapoi; justificarea, sfinţirea, botezul Duhului Sfânt. Şi apoi, chiar la timpul sfârşitului el a înăbuşit-o drept

jos, până ce aceasta este aproape complet dusă. Există doar o fărâmă mititică, şi aceea-i când El strigă că dacă El nu scurtează lucrarea din pricina celor aleşi, acolo nu va fi nici un trup salvat. Vedeţi? Acolo sunteţi, chiar la sfârşitul timpului. Acum, ţineţi-o în minte.

17 Acum, noi urmează să începem dezbaterile asupra acestei epoci a bisericii Smirna. Întâi, eu vreau să o descompunem aici pe hârtie. A doua epocă a Bisericii este Smirna, şi cred că voi toţi sunteţi de acord cu mine (sau sper că voi o faceţi, sau pe jumătate, oricum) că Irineus a fost steaua epocii acelei Biserici. El era mesagerul lui Dumnezeu, deoarece el a măturat ţara, în Franţa (Gaul), jos pe acolo, şi el a stabilit Biserica. Şi fiecare din ele au fost stabilite pe botezul Duhului Sfânt, vorbiri în limbi, învierea morţilor, vindecarea bolnavilor, oprirea ploilor şi săvârşirea minunilor zilnice. Ei au ştiut că Dumnezeu va trăi printre oameni. Acela a fost omul lui Dumnezeu, deoarece Isus a zis: „Nici un om nu poate…" Sau oamenii au zis: „Nici un om nu poate face aceste fapte, numai dacă Dumnezeu este cu el." Acela era Nicodim care a spus lui Isus aceea.

18 Acum, o cetate de comerţ, o livrare de comerţ spre Lydia, şi spre vest, a treia cetate în lărgime din Asia, o mare cetate portuară. Vestiţi în bogăţie, temple, clădiri, şcoli, medicină şi ştiinţă. Iudeii au trăit în Smirna şi au evanghelizat pe oamenii din acest ţinut. Polycarp a fost primul episcop din Smirna. Polycarp şi alţi slujitori credincioşi, au stabilit credinţa adâncă a lui Dumnezeu în credincioşii din Smirna. Părinţii bisericii timpurii au dat îndemnurile adevărului către Smirna. Epoca Bisericii Smirna, numele bisericii a fost Samara - Smirna, mai degrabă. Aceea înseamnă „amărăciune, mir." Aceea se asociază cu moartea, deoarece ei erau pe moarte.

19 O biserică persecutată, Dumnezeu i-a numit persecutaţi. Dumnezeu a privit peste persecuţiile lor, şi le-a dat har să suporte aceasta. El a privit peste necazurile lor, şi le-a dat biruinţă peste moarte. A privit peste povara lor, şi le-a dat bogăţii în El. Biserica din Smirna a trecut prin cuptorul de foc al necazului, dar a avut un miros plăcut plin de savoare pentru El. Aceea-i rămăşiţa aceea acum, nu întreaga biserică Smirniană; doar despre rămăşiţă vorbesc eu. Cele zece zile măreţe de necaz înseamnă „zece ani de persecuţie sângeroasă."

Eu nu ştiu dacă pot rosti acest nume, sau să-l pronunţ, sau nu. El îl defineşte pe împăratul din timpul acela. Cred că era cel mai sângeros dintre toţi întrecându-l chiar şi pe Nero, acesta este D-i-o-c-l-e-ţ-i-a-n, în perioada cuprinsă între 300 şi 312 DC.

20 Dumnezeu îndemna Smirna să fie credincioasă până la moarte aşa cum El a fost: „Şi Eu vă voi da o cunună a vieţii, aşa cum Tatăl Mi-a dat-o Mie." Dumnezeu a promis biruitorilor în necazuri biruinţa peste cea de-a doua moarte. „Nu te teme de cei care pot ucide trupul, ci de cel care poate distruge sufletul," care ucide sufletul. Smirnenii urmau să îndure până la sfârşit: „Nu te teme omule şi o cunună a vieţii îţi va fi dată." Persecuţia creştinismului în epoci este simbolizată de epoca Bisericii Smirna, care este foarte importantă. Vom dezbate această problemă peste puţin timp, cu voia Domnului.

Acum, dacă cineva din voi pierde ceva din aceasta, păi, dacă le scriu puţin prea repede pentru restul clasei, atunci voi puteţi desigur să le luaţi de la noi oricând vreţi. Noi vom fi bucuroşi să vi le dăm. (Scuză-mă.)

21 Acum, noi începem în seara aceasta în capitolul al 2-lea şi versetul al 8-lea. Acum, unde ne-am oprit cu Isus seara trecută? El desigur a urât acei nicolaiţi. Este asta corect? Acum, ce făcea Dumnezeu? Ce am aflat întâi? Descoperirea lui Isus Cristos, Cine este El, şi ce este El. Următorul lucru măreţ pe care l-am aflat este că El urăşte pe oricine care va pune pe cineva să conducă peste Biserica Lui în afară de El. El este un Dumnezeu gelos.

Cum mi-ar place să mă opresc, deoarece avem doar patru versete aici, ca să citez ceva. Câţi îşi amintesc când bunul profet Samuel, când tot Israelul a vrut să acţioneze ca restul lumii? Vă amintiţi? Şi profetul le-a spus, a zis: „Voi greşiţi." Dar ei au vrut să acţioneze ca Filistenii, şi ca restul lumii. Păi, aceea-i exact ce s-a întâmplat în epoca aceasta a bisericii dintâi. Este ciudat că oamenii nu vor ca Dumnezeu să-i conducă. Ei vor să urmeze… Ei vor un om. Israel a făcut cea mai mare greşeală posibilă, când harul le-a pregătit deja un profet, un conducător, le-a pregătit un miel ca şi o ispăşire, şi le-a pregătit hrană din ceruri, şi toate lucrurile bune pe care harul le-a pregătit, şi încă, în Exodul 19, ei au vrut o lege. Ei au vrut să-şi facă doctori ai divinităţii şi să aibă ceva om; ei au vrut să aibă ceva să facă în aceasta, de asemenea.

22 Omul întotdeauna încearcă să fie mai deştept decât adevăratul Creator care l-a

făcut, şi nu face altceva decât să se sinucidă. Aşa cum cu câteva duminici în urmă am predicat despre: „Religia Hibridă.” Este exact. Când voi hibridaţi ceva, nu reuşiţi niciodată. S-a terminat, acesta este ceva ireversibil. Un catâr niciodată nu se mai poate reproduce, dând naştere vreunui alt catâr pentru că el este un hibrid. Voi nu puteţi cultiva porumb dintr-un porumb hibrid. Ei nici măcar nu… El poate să crească, dar nu este bun. Voi nu o puteţi face. Orice este hibrid nu este bun.

Şi o religie hibridă nu este bună. Atâta vreme cât voi încercaţi să adăugaţi ceva la ceea ce Dumnezeu a zis, sau să faceţi ceva ce Dumnezeu nu vrea să faceţi, aceea este o religie hibridă. Ea poate arăta drăguţ. Oh, bobul hibrid va străluci mai puternic decât bobul natural. Şi catârul cel bătrân va lucra mai bine decât doi cai. Păi, acela-i… El nu lucră, frate. Acela-i harul prin care noi suntem salvaţi: nu prin fapte suntem salvaţi, ci prin har. Aşadar, aceea ar putea… Eu sper că voi nu credeţi că aceste remarci… Voi şedeţi sub tensiune, şi eu o simt sus aici. Vedeţi? Pentru că pe aici sunt prezbiterieni, metodişti, şi tot felul. Noi ştim aceea. Şi astfel eu o simt, şi voi trebuie să vă relaxaţi puţin timp, să scuturaţi afară ce este vechi.

23 Acum ascultaţi. Orice este hibrid nu este bun. Voi trebuie să urmaţi calea originală pe care a trasat-o Dumnezeu, pentru că trebuie să aveţi ceva care este real.

Noi constatăm că această biserică a lui Israel… Aşa cum ei au trecut înainte, Dumnezeu i-a hrănit şi s-a îngrijit de ei, şi a făcut totul pentru ei. Şi în final ei s-au uitat dincolo la Filisteni şi Amoriţi, şi cei diferiţi, şi au zis: „Noi vrem un rege. Ei au ceva ce noi nu avem.”

Acela-i acelaşi lucru pe care oamenii îl fac azi. Unele din aceste… Surorile noastre vor să se uite la televizor şi să vadă pe Gloria Swanson, sau oricare din ele, unele din acele femei care poartă un fel anumit de îmbrăcăminte, şi ele doar nu pot suporta asta până ce nu au una. Vedeţi? Voi vedeţi unele femei la centrul comercial: „Oh, nu este asta drăguţă?” Ce vă pasă vouă ce poartă ea? Oamenii sunt pur şi simplu în acel fel. Am zis: „Aceasta este ziua imitării.” Cineva vrea să imite pe celălalt. Există aşa de mulţi Elvis Presley acum, eu vă spun, voi nu-i puteţi stivui într-un vagon, deoarece el devine popular, imitatori carnali.

24 Noi avem acelaşi lucru în religie. Eu am citit istoria lui Martin Luther, şi oricare din voi istoricii ştiţi. Ei au zis că nu era un lucru tainic că Luther putea protesta împotriva bisericii catolice şi a avut succes cu aceasta, ci taina cea mai măreaţă era că el putea să-şi ţină capul sus în ciuda tuturor fanatismelor celor care au însoţit trezirea lui şi el să stea încă cu Cuvântul. Acela-i miracolul, pentru că Dumnezeu l-a ţinut clar şi drept.

25 Acum, deci ei au venit la acest Samuel. Ei au zis: „Fă-ne un profet... sau pregăteşte-ne un rege.” Şi Domnul le-a spus că El a respins acea idee, întocmai cum a respins aici organizaţia. Exact cum El a respins asta, El respinge organizaţia. El nu respinge organismul, ci organizaţia. Organismul trebuie să îl păstrăm. Dar noi nu trebuie să avem organizaţie pentru că ea ne trasează limite. „Noi suntem aşa-şi-aşa.” „Eşti un creştin?” „Eu sunt metodist.” „Eşti tu un creştin?” „Eu sunt baptist.” Asta nu înseamnă nimic mai mult decât un porc într-un coteţ. Aceea nu are nimic de a face cu organismul. Un creştin…

Eu am întrebat într-o seară o fată pe platformă: „Eşti o creştină?”

Ea a zis: „Da, pentru că eu aprind o lumânare în fiecare seară.” Felul acela să aibă ceva de a face cu creştinismul?

Un alt om a zis: „Păi, eu sunt un american. Sigur.”

Păi aceea nu are nimic de a face cu asta. Nici un lucru. Voi sunteţi creştini pentru că aparţineţi de o altă Împărăţie. Este corect. Şi voi sunteţi dintr-o altă Împărăţie care este sus.

26 Acum, ce a făcut Samuel? Exact acelaşi lucru pe care Dumnezeu l-a făcut aici. Samuel a chemat pe Israel împreună. El a zis: „Acum, ascultaţi-mă. Eu vreau să vă întreb ceva. S-a întâmplat vreodată ca să vă spun ceva ce nu era adevărat?” A zis: „Eu sunt profetul lui Dumnezeu printre voi. Spuneţi-mi oricând v-am spus ceva în Numele Domnului care nu s-a împlinit.” Aceea-i ceea ce Samuel le-a spus lor. El a zis: „Şi nu v-a hrănit Dumnezeu şi v-a purtat de grijă, şi a făcut toate aceste lucruri? Voi păcătuiţi încercând să acţionaţi ca celelalte naţiuni.”

„Oh…” au zis ei.

El a zis: „Eu vreau să vă întreb altceva. Am luat eu cândva vreun ban de la voi? V-am cerut vreodată o jertfă? Sau v-am spus vreodată ceva în Numele Domnului care nu s-a împlinit?”

Ei au zis: „Nu, tu niciodată nu ai luat banii noştri. Acela-i adevărul. Şi tu niciodată nu ne-ai spus ceva în Numele Domnului care nu s-a împlinit.”

El a zis: „Atunci ascultaţi-mă! Voi aţi păcătuit încercând să acţionaţi ca restul naţiunilor.” Dar ei au vrut un rege oricum, indiferent dacă acest fapt era bine sau rău, ei vroiau să-şi îndeplinească planul.

Acela-i acelaşi lucru cum a făcut Biserica chiar aici la Efes. Ei au luat doctrina nicolaită. Şi când au făcut-o, au vrut să convertească păgânismul şi creştinismul împreună, în urma căreia au rezultat o mie cinci sute de ani de Epoci Întunecoase. Şi când Luther i-a scos afară… Dar în cea de-a doua etapă, lutheranii, nu făceau acelaşi lucru cum ei au făcut acolo în urmă în Efes! Corect.

27 Dacă observaţi, sfeşnicul nu şedea întru totul în felul acela. Ei au început de jos în felul acesta, venind sus. Păi, cea mai înaltă depărtare unde el stătea era aceasta una de aici sus. Şi Creştinismul s-a stins succesiv, aşa cum acesta s-a dus de unde a stat în forma crucii, aşa Îl vom vedea în capitolul al 4-lea, în forma crucii în felul acesta. Şi aceasta era mâna Lui dreaptă, iar asta era mâna Lui stângă. Acum, chiar aici, El îşi are mâna Lui peste această Biserică şi pe această Biserică. El era şi Alfa şi Omega şi desigur, tot ceea ce a fost înăuntru între cele două, toate celelalte litere. Dar El în special a zis: „Alfa şi Omega.” El a avut un curcubeu peste capul Lui, care era Legământul Lui.

28 Acum, dacă voi observaţi, lumina care a început la Cincizecime a început să se stingă încet. Acei oameni, Irineus, Polycarp, tot restul din ei şi-au pecetluit mărturia lor cu sângele lor, până ce în final au înghesuit Creştinismul în cele mai întunecate zile.

Acum, priviţi, în prima epocă, venea o fărâmă de lumină, mai multă Lumină, apoi mai multă Lumină. Vedeţi cum începea să strălucească din nou, venind până în ziua aceea? Şi acum la sfârşitul acestei epoci, este prezis aici că ea va ajunge la o stare Laodiceană, o stare căldicică. Acum, ea este aici! Păi, dacă acest lucru de aici i-a adus la aceasta, de ce am vrea noi aceea de jos aici de la Cincizecime?

Şi voi ştiţi că Biblia a zis că acolo va fi o fiară, şi noi ştim că aceea-i papalitatea romană. Asta-i corect. Şi apoi, ei vor da un chip acelei fiare. Ce este un chip? Ceva făcut ca acesta. Şi aceea este Confederaţia Bisericilor şi penticostalii sunt în aceea. Va veni un timp în care voi fie aparţineţi la o organizaţie sau dacă nu, vă veţi putea ţinea uşa deschisă. Acum, vedeţi dacă acest fapt nu este adevărat. Acela-i motivul că noi o îngrădim la moarte. Da, domnule. Ei merg chiar mai înjosit decât aceea; ei vor încerca să vă bată aşa de rău, până ce ei vor încerca să nu vă lăse să cumpăraţi, nici să vindeţi, dacă voi nu aveţi acel semn denominaţional pe voi. Acela vă va aduce drept înăuntru.

29 Doar exact ca în acea zi, ei i-au ars. Eu am stat în arena aceea, când am privit sus acolo unde ar fi şezut gladiatorii şi am plâns ca un copil. Şi să vezi acele lucruri ştiind că mulţi din fraţii mei creştini au fost mâncaţi de lei şi sfâşiaţi în bucăţi pe pământul de acolo şi femei, şi copilaşi. Şi eu cred, dacă ei toţi s-au dus ţinând credinţa, i-aş lăsa eu pe ei deoparte acum? Nu, domnule, frate! Dumnezeule, lasă-mă să stau pentru Credinţa care a fost dată sfinţilor odată, pentru acelaşi lucru, nu contează cât este de nepopular.

30 Cineva întotdeauna voia să spună: „Păi…” Cineva a zis nu cu mult în urmă… Oh, câţi slujitori mari m-au chemat pe câmp şi au zis: „Frate Branham, dacă tu nu te opreşti cu acelea, fiecare organizaţie va fi împotriva ta.”

„Păi,” am zis eu: „este Unul care nu va fi. Acela-i Unul care este în Cer. Acela-i Unul după care eu mă uit.” Vedeţi? Acum, eu iubesc pe toţi oamenii, din fiecare organizaţie. Sigur. Dar v-am spus ceva pe care Domnul... în Numele Domnului care nu s-a împlinit? A fost ceva zis şi a fost făcut corect? V-am cerşit bani? Atunci staţi afară din organizaţii! Voi staţi liberi în Cristos. Lăsaţi pe Duhul Sfânt întotdeauna să se mişte înăuntru şi în afara Bisericii.

31 Singurul lucru care contează este să îndepărtaţi acele mici deosebiri de la voi. Daţi la o parte acele ismuri mici şi micuţele simţiri ciudate din jurul vostru care sunt împotriva fraţilor şi lucruri ca acelea. Nu lăsaţi ca vreo amărăciune să ajungă cândva în sufletul vostru. Dacă o faceţi, ea vă va marca. Corect. Păstraţi-vă dragostea. Mie numi

pasă câţi oameni te urăsc, tu iubeşte-i oricum. Dacă nu poţi face aceea, tu ai nevoie de ajutor - tu nu eşti sigilat. Tu ai un loc dezlegat încă. De aceea, vino înapoi şi lasă-te pecetluit cu sângele lui Cristos. El te va curăţi de toate rădăcinile de amărăciune. Da.

32 Acum, vedeţi, dar noi încercăm din nou. Binecuvântările penticostale au căzut cam în 1906, undeva pe acolo. Există slujitori care şed cu noi în seara aceasta, un misionar din Tibet, unul din… Eu nu spun asta pentru că el este prezent. Eu sper că nu se va duce acasă. Eu cred că încă este aici, urma să ne vorbească puţin înainte ca eu să vin jos. Şi omul acela îşi aminteşte de prima Cincizecime. Acolo nu era nici o organizaţie. Fiecare aveau lucruri în comun. Oh, cât de uşor este astăzi să păşeşti greşit chiar acolo, şi cât de bun pare acest lucru pentru un intelectual.

33 Priviţi, puţin a ştiut Israel când ei au stat afară acolo pe mal cu o strigare… Acum, voi ziceţi: „Acest fel de religie este ceva nou.” Păi, de fapt, este cea mai veche din câte există. Desigur. Chiar înainte ca lumea să fie făcută vreodată, ei strigau şi lăudau pe Dumnezeu. Dumnezeu a zis aşa. L-a întrebat pe Iov unde era el când stelele dimineţii au cântat împreună şi fii lui Dumnezeu au strigat de bucurie. Aceea era înainte ca lumea să fie făcută.

34 Dar acum, priviţi la Israel, au văzut minuni. Aceea este Cincizecimea lui Israel timpurie, Cincizecimea din ziua aceea. Acum, ei au fost scoşi din Egipt, Dumnezeu i-a binecuvântat, le-a dat toate felurile de semne mari şi minuni, şi i-a eliberat. Şi când ei au stat pe acel mal au avut o adunare penticostală. Ei au avut. Acum, ascultaţi. Moise cânta în Duhul şi Miriam a luat o tamburină şi fugea în jos pe mal bătând [Fratele Branham bate din palme.] această tamburină, dansând în Duhul şi fiicele lui Israel au urmat-o, dansând în Duhul. Dacă aceea nu este o adunare penticostală, eu niciodată nu am văzut vreuna! Puţini credeau că ţara făgăduită era la patruzeci de ani depărtare de ei. Căci ea era cam la doar patruzeci de mile, dar le-a luat patruzeci de ani ca să facă patruzeci de mile. Asta pentru că au ales lucrul greşit. Ei au ales să aibă o lege, în loc de a lăsa pe Duhul Sfânt să-i conducă, Stâlpul de Foc, să-i ia şi să-i călăuzească. Ei au vrut ceva care să le facă loc. Ei au vrut să aibă anumiţi preoţi şi demnitari anumiţi şi puţină teologie despre cum se puteau certa, în loc de a merge înainte doar şi de a lăsa Duhul Sfânt să-i conducă. Ei au fost în Duhul. Dumnezeu a pregătit totul. Dar ei trebuiau să aibă ceva să facă în aceasta..

35 Exact ca hibridarea, din nou. Lăsaţi vaca în pace. Lăsaţi calul în pace. Lăsaţi hrana în pace. Ştiinţa pretinde în „Reader's Digest,” articolul din el, dacă ei o ţin înainte cu hibridarea hranei oamenii care o mănâncă… Ca puii, ei hibridează acel pui sărman până ce el nu mai are nici pene, nici aripi. Şi dacă el zace, el zace la moarte. El poate trăi numai un an. Şi ţesuturile sunt aşa de uşoare, voi cu greu le puteţi mânca. Şi oamenii le mănâncă, dar ei se strică. Este corect.

Voi ştiţi că homosexualii sunt în creştere cam cu patruzeci de procente în Statele Unite în decurs cu un an? Şi ştiţi voi că ştiinţa pretinde că femeile ajung largi în şolduri şi înguste în coapse, şi bărbaţii ajung înguşti în şolduri şi largi în coapse? Voi mâncaţi o mâncare pervertită. Voi mâncaţi un lucru pervertit. Trupul vostru a fost făcut să prospere în lucrul natural, şi ce face el? El îşi schimbă chiar cursul natural al bărbatului şi a femeii, încât Hollywoodul, chiar guvernul nostru, şi totul, este plin de pervertiţi. Ce fac ei? Ei o aduc cu sine în propriul lor pom de cunoştinţă, ucigându-se.

36 Mergeţi înapoi la început! Lăsaţi natura în pace! Lăsaţi pe Dumnezeu în pace! [Fratele Branham bate de câteva ori pe amvon.] Păstraţi Biserica în Duhul Sfânt. Îndepărtaţi-vă de toţi aceşti episcopi şi papi şi tot felul de doctrine! Mergeţi înapoi de unde aţi început. Mergeţi înapoi. Isus chiar va veni. Voi ziceţi: „Eu sunt un metodist.”

El va zice: „Aceasta nu a fost aşa de la început.”

„Eu sunt presbiterian.”

„Aceasta nu a fost aşa de la început.” Ce a fost la început? O experienţă a Cincizecimii a botezului Duhului Sfânt! Acela-i felul cum totul a început!

Vedeţi, noi am pervertit-o. Oh, aceasta o face mai drăguţă. Sigur, şi acea biserică micuţă de jos acolo dansând şi strigând în jos pe stradă, oamenii aruncă cu pietre în ei, bătându-şi joc de ei şi de toate, în felul acela, aceea nu este foarte drăguţ. „Dar acum, noi avem mari imnuri de laudă şi crezul apostolic, şi, oh, dr. Ph.D., LL, dublu L.D. şi aşa mai departe pentru pastorul nostru.” Şi vine afară cu un „aaaaamin,” ca şi un viţel cu

agrafe şi merge înainte în felul acesta, tot felul de lucruri.

Scuzaţi-mă. Eu nu am vrut să spun aceea. Iertaţi-mă. Eu nu am vrut să spun aceea în felul acela. Vedeţi? Eu nu am vrut să spun aceea. Aceea nu se potriveşte la un slujitor al lui Dumnezeu.

37 Dar priviţi, toţi din ei… Aceasta pur şi simplu a venit în mintea mea, înţelegeţi? Dar stau, şi spun toate acele lucruri diferite în felul acela, practică înaintea… Voi ştiţi, zic: „Nu, nu, tu nu spui aceea corect. Aaaaamin.” Mie îmi place o adunare bună veche ca după Cincizecime unde Puterea lui Dumnezeu arde şi unde poţi auzi strigăte, ţipete şi laude către Dumnezeu, având un timp grozav. Acela-i felul în care i-a ţinut Duhul pe oameni. Dar voi nu mai puteţi auzi un 'Amin' decât greu; acesta-i, 'Aaaaamin.' Oricum, acolo-i unde noi ajungem, voi o vedeţi? Aceste organizaţii chiar s-au stins.

38 Acum, a fost o profeţie referitoare la aceea? Vă amintiţi de profeţia lui Pavel de seara trecută? „Eu ştiu că după plecarea mea, lupii răpitori vor intra printre voi. Şi oamenii propriilor clase aici, chiar în propriile voastre biserici (acele Biserici Romano-Catolice, venind sus) se vor ridica dintre voi şi atrag ucenicii după ei.” Şi lupii despre care Pavel a vorbit noi aflăm că au devenit nicolaiţi.

Ascultaţi la Duhul care vorbeşte din nou prin profetul. „În zilele din urmă vor veni vremuri grele, căci oamenii vor fi iubitori de sine.” ('Eu sunt dr. Aşa-şi-aşa. Să nu-mi spuneţi nimic despre aceasta acum. Eu îţi dau ca tu să înţelegi că eu sunt un prezbiterian. Aleluia!' Sau, 'Eu sunt penticostal.') Ce diferenţă face aceea, dacă voi nu sunteţi penticostali prin natură, prin experienţă? Vedeţi? Da, domnule. „Eu aparţin la Adunările. Eu aparţin de Biserica lui Dumnezeu.” Ce diferenţă-i înaintea lui Dumnezeu? Trebuie să aparţineţi la Împărăţia care este acolo sus. Vedeţi? Este corect.

39 Acum, dacă voi vedeţi, toate aceste lucruri doar ca o conglomeraţie de distracţie… Acum, el a zis că ei vor fi nesăbuiţi, încăpăţânaţi, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu. Oh, ei nu pot merge la biserică duminică seara atâta vreme cât există nişte programe bune la televizor. Oh, vai! Ei întotdeauna… Până şi bisericile trebuie să aibă echipe şi mese de cine şi partide de criket şi „iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, neînduplecaţi, învinuitori falşi, necumpătaţi, şi dispreţuitori ai acelora care sunt buni.” Aceştia dispreţuiesc pe aceia. Vedeţi? Aceştia dispreţuiesc pe aceia, dându-i afară. „Dispreţuitori ai acelora care sunt buni.”

Oh, voi ziceţi: „Ei sunt comuniştii, frate.” Oh, nu, nu.

40 Nesăbuiţi, încăpăţânaţi, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu, neînduplecaţi, învinuitori falşi, nestăpâniţi, dispreţuitori ai acelora care sunt buni, având o formă [doar experienţă denominaţională. Vedeţi?] - având o formă de evlavie, dar negând... [Adunarea toată strigă tare: „Puterea!”] puterea de acolo!

Ce va fi în această zi? Vedeţi? „Având o formă de evlavie.” Merg la biserică tot aşa de pioşi cât puteţi voi fi duminică, dar poartă pantaloni scurţi duminică după-masa, cosesc curtea şi au Otel '92 afară. Şi pastorul iese afară şi fumează o ţigară şi vine înapoi înăuntru. Oh! „Având o formă de evlavie.”

„Ei bine, pastore, ei au o biserică sus acolo. Ei mi-au spus că doamna s-a vindecat ziua trecută de o…”

„Prostii. Zilele minunilor au trecut.”

„Păi, ştii ce? Eu eram sus într-o biserică micuţă seara trecută, în acea misiune jos la colţ şi acolo a fost cineva ajungând sus acolo vorbind ceva…”

„Oh, dragă, tu niciodată să nu te ţii în jur de aşa ceva. Aceia sunt câini răi. Vai! Nu te prosti în jurul aceleia. Aceia sunt fanatici sfinţi. Tu niciodată să nu…”

41 „Având o formă de evlavie şi negând puterea de acolo, de la aşa ceva îndepărtează-te. Căci acesta este felul acelora care merg din casă în casă şi conduc femeile uşuratice, frământate de felurite pofte, niciodată în stare să înveţe, sau chiar să vină la cunoştinţa adevărului.” Este exact corect. Acolo sunteţi. Societatea 'Ladies Aid' aceste comunităţi, aceea… Sărmana biserică are aşa de multe societăţi încât ea nici nu mai poate predica Evanghelia. Pastorul nu poate avea decât douăzeci de minute şi el trebuie să vorbească despre altceva. Vedeţi? Dacă nu, conducerea diaconilor îl va întâlni. Da, domnule.

Oh, frate, ce trebuie să facă un păstor bun astăzi? Doar să facă ce poate el mai bine, să stea afară şi să taie crengile de unde ei vor, să lase paiele să cadă unde ei vor,

şi să le azvârle acolo afară. Asta-i tot. Da, domnule. Este corect. Să nu credeţi pe nimeni. Pur şi simplu predicaţi Cuvântul şi staţi pe el. Doar ciocăniţi drept la o parte. Dacă ei vă aruncă în închisoare, predicaţi în închisoare. Dacă ei vă aruncă oriunde altundeva, predicaţi oriunde mergeţi. Doar continuă mergând, predicând. Este corect. Acum, aceea-i ce s-a întâmplat. Vedeţi, ei v-au pus afară.

42 Acum, noi venim la Epoca Smirna. Versetul al 8-lea.

> *… către îngerul Bisericii din Smirna scrie-i, Aceste lucruri le zice Cel dintâi şi Cel de pe urmă, care era mort şi este viu.*

Eu vreau ca voi să observaţi. De fiecare dată în care El s-a introdus Însuşi la o epocă a bisericii, El şi-a manifestat ceva din Divinitatea Lui. Acela-i primul lucru pe care El încerca să-l facă cunoscut Bisericii; aceea este Divinitatea, El este Dumnezeu. Voi vedeţi marea problemă în urmă aici despre care Irineus şi ei s-au certat. Ei au încercat să spună ca Dumnezeu în trei universuri şi Dumnezeu în trei persoane şi Dumnezeu în această… El a zis: „Nu există un astfel de lucru. Acelea sunt titluri ale unei fiinţe. Şi acela este Dumnezeul Cel Atotputernic.” Este corect. Astfel voi nu… Ei întotdeauna au avut aceea. Şi Dumnezeu aici de la început se introduce pe Sine cu una din Divinităţile Lui. Voi vedeţi? El s-a introdus de prima dată aici: „Eu sunt Cel care era, Care este şi va veni. Eu sunt Atotputernicul.” Aici El începe chiar cu Epoca Smirna acum.

43 Acum ascultaţi la El. „Eu…”

> *… către îngerul bisericii din Smirna…* [şi noi credem aceea a fi Irineus]*… scrie-i:*
>
> *Aceste lucruri le zice Cel dintâi şi Cel de pe urmă…* [Vedeţi, s-a introdus pe Sine ca „Eu sunt Dumnezeu, al acestei epoci a bisericii acum. Eu nu vreau nici patru sau cinci dumnezei diferiţi în jur aici. Eu sunt Dumnezeu. Vedeţi? Aşa este.”]*… care a fost mort, şi este viu;* [Amin.]

Acum, aceea-i introducerea. Acum „Smirna” înseamnă „amărăciune,” şi vine de la cuvântul „mir.” Şi prima Biserică, biserica dintâi şi-a pierdut dragostea dintâi, Biserica efesiană. Şi Biserica aceasta a început să aibă „o rădăcină de amărăciune” venind sus în ei pentru că această biserică, biserica principală, partea cea mare, majoritatea din ei întotdeauna au ciocănit împotriva conducerii Duhului Sfânt în Biserică şi ei au vrut să se conducă pe sine înşişi. Ei au vrut să-şi stabilească o preoţie. Ei au vrut să acţioneze aşa cum au făcut oamenii în Vechiul Testament. Ei au vrut preoţi.

Dacă zeii păgâni… În urmă acolo când s-au convertit, ei au avut preoţi şi aşa mai departe, ai lui Jupiter, şi preoţi ai lui Venus, şi aşa mai departe; ei au vrut să le aducă acelaşi lucru şi să facă aceşti oameni… Vedeţi întregul lucru cu care au început este păgânismul. Toţi păgânii au aceşti preoţi şi lucruri ca acelea. Dar Biserica Dumnezeului celui viu, ea este străină pentru ei. Cristos este Preotul nostru, Marele nostru Preot. Noi avem un Mare Preot, şi o masă la care mâncăm.

44 Acum, din Biserica aceasta a început să răsară o rădăcină de amărăciune. De ce? Ea era amară împotriva acelora care au vrut să continue înainte cu Duhul Sfânt. Dragostea s-a stins şi ei încercau să o schimbe în crezuri şi denominaţiuni, eliberându-se de conducerea Duhului Sfânt. Gândiţi-vă la aceasta! Asta este de ce amărăciunea era în ei. În ordine.

Acum, în prima biserică, amărăciunea a început să se strecoare înăuntru. În a doua biserică mai mult. Şi în final, ea s-a furişat înainte, deoarece ei au făcut o biserică mai bună. Ei s-au gândit că ei o au. Chiar acolo ei au avut ceva demn. Marii oameni romani puteau să intre. De ce? Ei au avut un papă. Ei au avut oameni mari, cardinali şi aşa mai departe. Ei s-au îmbrăcat frumos. Ei s-au eliberat de toate zgomotele şi tot ce ei au avut foarte repede. Au arătat că ei erau morţi. Ei erau pe moarte. Şi astfel ei au ajuns plini de demnitate, şi ei au făcut un trup mai bun. Primul lucru sus aici, ei au avut lucrul îngust într-o mare denominaţiune eclesiastică, Biserica universală Romană, Biserica Romană Catolică în epocile întunecoase. Ei bine, apoi ei au avut demnitari şi ei au avut o clasă.

45 Oh, ea era mult mai drăguţă decât când ei obişnuiau să stea afară pe stradă, şi să trebuiască să stea în piele de capră. Şi destituiţi şi tăiaţi cu ferăstrăul, şi de care să râdă, şi să-şi bată joc, aşa cum a spus Pavel în Evrei capitolul 11.

Păi, această măreaţă, frumoasă, biserică îmbrăcată cu furouri, şi toate celelalte

mătăsuri pe care ei le purtau în felul acela, sigur, ea arăta demnă. „Părinte, Reverend, Doctor, Părinte aşa-şi-aşa.” Oh, vai! Ei ar fi putut să arate ca nişte câini de rasă.

Dar, voi vedeţi, acela era un lucru hibrid. Hibrid. Vedeţi, ea nu avea nici o viaţă în ea. Şi ea nu se mai putea întoarce. Acela-i motivul că ele niciodată nu se mai ridică. Trezirea Lutherană niciodată nu s-a mai ridicat. Trezirea Weslyană niciodată nu s-a mai ridicat. Trezirea nazarineană niciodată nu s-a mai ridicat. Nici trezirea penticostală nu se va mai ridica din nou. De ce? Pentru că voi aţi ucis-o! Voi aţi încrucişat-o cu lumea, cu ideea nicolaită! Nu aţi lăsat Duhul Sfânt să-şi aibă felul Lui propriu! Este corect. Voi aţi încrucişat Biserica iar acum ea nu se poate reproduce înapoi din nou. Când voi v-aţi reprodus în urmă ca să aveţi mai mulţi metodişti, baptiştii s-au reprodus în urmă, avem mai mulţi baptişti. Catolicii s-au reprodus în urmă, avem mai mulţi catolici. Faceţi acelaşi lucru, v-aţi închis urechile. Dar, lăsaţi-mă să vă spun ceva. Când Duhul Sfânt vine înapoi, El vă aduce naşterea din nou şi o nouă viaţă, şi transformarea persoanei. Botezul Duhului Sfânt aduce Biserica înapoi la Sine din nou. Pune Viaţă înapoi în ea.

Porumbul încrucişat nu are viaţă în el. Ce viaţă este aceea, este aproape roasă. Acum, avem aceea în epoca întunecoasă acolo. El a zis că ceea ce aveţi puţin, ţineţi de aceasta. Ei aproape au presat-o afară. Acum, dar ea nu se va reproduce pe sine din nou.

46 Dar Trupul lui Isus Cristos nu este o organizaţie. Trupul lui Isus Cristos este un trup tainic; El este un Trup şi o Împărăţie, o Împărăţie spirituală care şade pe pământ, cu Isus Cristos fiind Împăratul acestei Împărăţii, Marele Preot ca să ofere jertfe pentru călătorul din această Împărăţie. El este Profetul, Cuvântul care produce adevărul şi aduce Lumina lui Dumnezeu în această Împărăţie. Şi El este şi Profet, Preot şi Împărat în Împărăţia aceasta. Şi cum ajungem noi în Împărăţia aceasta? Prin denominaţiune? Prin scrisoare? Prin strângere de mână? Ci printr-un singur Duh noi toţi suntem botezaţi într-un singur Trup, care este Trupul tainic a lui Isus Cristos. Şi noi suntem botezaţi acolo nu prin apă, nu prin stropire, nu prin turnare, nu prin orice fel de botez în apă. Ci printr-un Duh, Duhul Sfânt noi toţi suntem botezaţi într-un Trup: I Corinteni 12. Da noi suntem botezaţi în acesta printr-un Duh, Duhul Sfânt. Apoi noi nu aparţinem de orice decât de Cristos. Voi sunteţi ai lui Cristos. Aceasta este o Împărăţie tainică al lui Dumnezeu care este stabilită sus, în care noi intrăm prin botezul Duhului Sfânt. Îmi place aceea. Hm.

47 Există oameni aproape peste tot,

Ale căror inimi sunt cu totul în flăcări

Cu Focul care a căzut la Cincizecime,

Care i-a curăţit şi i-a făcut curaţi;

Oh, el arde acum în inima mea,

Oh, slavă Numelui Său!

Eu sunt aşa bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.

Eu sunt unul din ei, eu sunt unul din ei,

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei! (Aleluia!)

Unul din ei, eu sunt unul din ei.

Acum, eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.

Deşi aceşti oameni nu puteau fi [D.D.D., Ph.D. Vedeţi?]… nu puteau învăţa să fie,…

Sau să se laude cu faima lumii

Ei şi-au primit toţi Cincizecimea lor,

Botezaţi în Numele Lui;

Şi ei ne spun acum, de aproape şi de departe,

Puterea Lui este încă aceeaşi.

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.

Nu sunteţi voi bucuroşi? Da, domnule, doar unul dintre ei. Asta-i tot.

48 Îmi amintesc păşind în jos prin Memphis. Acea doamnă micuţă de culoare cu capul ei slab acolo, ea a zis: „Bună dimineaţa, predicatorule.”

Eu am zis: „Cum ai ştiut că sunt un predicator?”

Ea a zis: „Domnul mi-a spus că un predicator vine în jos pe stradă, care are o pălărie de culoare cafenie şi o valiză.” A zis: „Am ştiut că tu erai acela când te-am văzut venind.” Vedeţi? Oh, ea era una din ei. Este corect. Oh, cât de bun este Dumnezeu.

49 Acum, eu cred că ceva… [Fratele Branham citeşte o notiţă primită: „Fetiţa pentru care te-ai rugat duminică seara, din Bedford, se presupune că a murit. Asta nu poate fi… Te rog roagă-te.”] O fetiţă pentru care noi… Ei s-au rugat aici duminică seara, din Bedford, „a murit,” zic ei. Haideţi să ne rugăm.

Doamne Isuse, Te rog cumva, într-un fel, Doamne, lasă ca rugăciunile noastre să meargă până la capăt pentru acel copil. Noi încredinţăm micuţul lucru Ţie, Tată Dumnezeul nostru. Şi noi ne gândim la aceşti oameni care au fost aici, şi s-au rugat, şi au cerut rugăciune pentru acea fetiţă. Tată Dumnezeule, cer ca acest raport să nu fie aşa, Tată. Noi nu ştim. Dar eu Te rog ca Tu să ai milă şi să-i dai tărie şi lasă acel lucru mic să fie înviat şi să trăiască pentru slava lui Dumnezeu. În Numele lui Isus Cristos noi cerem aceasta. Amin. Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Lui.

50 Acum, o biserică… Acum, numele bisericii este asociat cu natura caracterului ei. Aţi observat că Smirna înseamnă „amărăciune” ? Şi voi observaţi, fiecare din biserică, acum, asta-i… Numele bisericii are de a face cu caracterul bisericii. Eu aş putea să zic ceva aici, dar mai bine nu, deoarece voi mă înţelegeţi greşit. Vedeţi?

Numele vostru o face de asemenea. Voi poate nu o ştiţi, dar o face. Oh, da. Voi ziceţi acum: „Aceasta-i numerologic.” Nu, nu este. Când s-a născut Iacob, ei l-au numit Iacob, care era „un înlocuitor.” Dar când s-a luptat cu Îngerul, Dumnezeu i-a schimbat numele în Israel: „un prinţ.” Este asta corect? Saul era „Saul din Tarsis,” un ins mare. Dar când a venit la Isus, el s-a numit „Pavel.” Numele lui Simon era „Simon”; când a venit la Isus, el s-a numit Petru: „o pietricică.” Oh, da domnule. Numele vostru se asociază cu ceea ce voi sunteţi. Acesta are o imprimare pe caracterul vostru.

51 Şi Biserica aceasta se numea Smirna, deoarece ea era pe moarte. „Smirna” înseamnă „amărăciune.” Cu alte cuvinte, o rădăcină de amărăciune urma să vină sus şi a sufocat-o. Ea era pe drumul ei afară către mir. Aceea-i cu ce ei ung trupurile: mir. Vedeţi? Tămâia este o alifie. Mirul se foloseşte ca să ungă trupurile moarte după ce ele sunt îmbălsămate şi aşa mai departe. Asociată cu moartea, Biserica murea.

Şi oh, nu puteţi voi vedea astăzi, prieteni, marea mişcare penticostală care a avut viaţă cu câţiva ani în urmă, nu o puteţi vedea că ea a fost unsă acum cu mir? Vedeţi? Aceeaşi alifie era în biserică aici care a venit drept jos, şi a uns aceasta una jos aici, pierind din pricină că ele se întorceau la zdrenţele eclesiastice şi scoţându-şi roba lor albă de sfinţi. Micuţul popor care era acolo afară… Şi un Duh Sfânt original a vorbit în limbi şi a manifestat pe Dumnezeu. Şi frate, ei au fost cinstiţi, şi, oh, lână pură. Ei au fost absolut originali. Voi vă puteaţi încrede în ei oriunde. Acum, voi nu ştiţi ce să credeţi, şi în cine să credeţi. Vedeţi? Acolo s-a întâmplat ceva. Ce s-a întâmplat? Ce este asta? Ei au fost unşi mirul de amărăciune. Ridicând sus o…

52 Ce a cauzat-o? Unul a venit înăuntru; acolo era o biserică chemată, prima era un 'Consiliul General.' Apoi ei au numit-o 'Adunările lui Dumnezeu.' Din Adunările lui Dumnezeu a venit Biserica lui Dumnezeu. Apoi ei au început să privească peste, şi să zică: „Voi sunteţi Adunările.” Cealaltă zice: „Voi sunteţi Biserica lui Dumnezeu.” Apoi din aceea a venit Biserica Penticostală Unită a lui Dumnezeu, pe o ieşire. Şi apoi, primul lucru ce-l ştiţi, în loc de a accepta Lumina şi a umbla în ea, păi, ei s-au organizat până ce ei nu au mai putut accepta Lumina.

Acum, când botezul în Numele lui Isus Cristos a fost adus în loc de Tată, Fiu, Duh Sfânt la Adunările lui Dumnezeu, ei deja aşa s-au ancorat încât ei nu îl mai putea schimba. Şi ei ştiu că acesta-i adevărul. Eu provoc pe oricare din ei să arate că asta nu este adevărat cu Biblia. Acesta-i absolut adevărul. Dar ce pot face ei? Ei nu o pot face. Vedeţi, ei şi-ar rupe crezul lor; ei nu pot.

53 Apoi, ce au făcut unitarienii? În loc s-o accepte şi să meargă înainte, ei au ajuns formali: „Binecuvântat fie Dumnezeu pentru totdeauna. Noi avem lumina şi voi nu.” Ce fac ei? Ei au organizat-o. Voi nu-L puteţi organiza pe Dumnezeu! Dumnezeu este chiar

fără formă, a zis Biblia. Nu, nimic formal cu privire la Dumnezeu…

Acum, apoi Adunările au încercat să-L organizeze şi să-şi facă biserica lor reală. Şi apoi, unitarienii au venit înainte, au încercat să o organizeze pe a lor. Şi ei au avut mai multă lumină. Astfel ce au făcut ei? Ei au stins-o prin propriul lor egoism, calea amară pe care s-au dus ei. În loc de a o da cu sare şi dulceaţă, ei au încercat să despărtăşească pe celălalt, să nu aibă nimic de a face cu el - şi aceea-i ceea ce a făcut. Aceasta continua înainte. Apoi primul lucru ce-l ştiţi, vine un altul, ei au aceasta, şi acum ei au sfărâmat-o. Unul a zis: „El vine pe un cal alb." Celălalt a zis: „Vine pe un nor alb." „Binecuvântat fie Dumnezeu, eu voi începe o organizaţie chiar aici." Vedeţi felul cum o fac ei? Ei desfac mirul. Ce le-a făcut acesta? Acesta a separat frăţietatea.

54 Mulţi bărbaţi şi femei în seara aceasta, în Adunările lui Dumnezeu, le-ar plăcea să vină şi să fie botezaţi în Numele lui Isus Cristos, ştiind că acela-i adevărul lui Dumnezeu. Ei vor fi excomunicaţi dacă ar face-o. Şi o mulţime de unitarieni sau… Acum, eu nu sunt unitarian. Eu nu cred în unitate în felul cum ei o cred. Eu nu cred în Isus Cristos aşa cum spun ei. „Isus"; există o mulţime de Isuşi. Acesta-i Domnul Isus Cristos. Este corect. Acum, şi eu cred aceea diferit de ceea ce ei cred. Ei botează în Numele lui Isus pentru regenerare. Căci fiind botezat, regenerarea, aduce pe Cristos la tine pentru botezul tău în apă. Eu nu cred aceea. Eu cred că regenerarea vine prin Sângele lui Isus Cristos, prin Duhul Sfânt. Este corect. Botezul este numai un act exterior că o lucrare interioară a avut loc în generaţia în care a fost făcut. Înţelegeţi? Astfel, eu nu sunt de acord cu aceea. Asta-i în ordine. Dar ei sunt toţi fraţii mei.

55 Când am început ca un predicator baptist, ei au venit în jurul meu zicând: „Frate Branham, vrei să vii tu aici; noi o avem; noi o avem chiar aici."

Eu am zis: „Cu nici unul din voi. Eu stau drept între cele două grupuri şi vă spun, 'Noi suntem fraţi.'" Nu-mi pasă care. Nu-mi pasă dacă un om este sau nu este de acord. Aceea nu face o fărâmă de diferenţă pentru mine; el încă este fratele meu.

Eu am un frate căruia îi place plăcinta cu mere; mie îmi place mai mult cu vişine, dar eu nu mă voi departă şi de el. El poate să-şi mănânce plăcinta lui cu mere şi eu mănânc plăcinta mea cu vişine. Şi eu pun marcă de frişcă deasupra pe a mea. Dacă el nu o vrea, păi, el nu o poate avea. Voi ştiţi că… Ce este aceea? Frişcă pe care ei o pun peste ea, ştiţi voi, frişcă. Îmi place aceea. Am ajuns prea bătrân ca s-o mănânc, dar aceea-i ceea ce îmi place. Dacă lui nu îi place, el nu trebuie s-o mănânce. Este în ordine. Eu o voi mânca. Dar el încă este fratele meu. Este corect

Şi astfel îmi place aceea; îmi place o părtăşie. Dar când noi tragem linii ca acestea şi zicem: „Nu, aceasta este denominaţiunea mea," şi nu vor să se întindă peste şi să strângă mâna cu omul de lângă el şi să zică: „Binecuvântează pe Dumnezeu, frate," Doamne!

Aceea-i când voi doriţi părtăşie. Dacă nu, voi aveţi acea rădăcină de amărăciune aşa cum a avut Smirna Şi voi obţineţi acelaşi lucru. În ordine. Astfel că numele lor a fost „amărăciune."

56 Nicolaiţii i-au sufocat până în epocile Întunecoase. Epoca lui Luther a scos la lumină prima măsură de har. O luminiţă a început să strălucească. Apoi a venit înainte, după aceea a venit John Wesley cu sfinţirea, a crescut puţin mai strălucitor. Şi apoi a venit botezul Duhului Sfânt cu penticostalii, readucând credinţa părinţilor. Dar ei nu o puteau ţine în acel fel; aşa că ei au organizat-o; şi atunci ei au început chiar înapoi în nicolaiţi din nou, întocmai exact ce a zis Biblia că vor face.

57 Acum, eu am să fiu atent aici sau eu voi lua prea mult timp. Să mergem la versetul al 2-lea, sau acela ar fi versetul al 9-lea. În ordine, acum persecuţia, al 9-lea verset:

> *Eu ştiu faptele tale, necazurile tale… povara, (dar tu eşti bogat)…* [Oh, vai.] *… Eu…* [Acum, El vorbeşte către biserică acum, Biserica adevărată, nu la ceilalţi. Ei au urât faptele Nicolaiţilor.]…
>
> *Eu ştiu hula acelor care zic că sunt Iudei şi nu sunt, ci ei sunt sinagoga Satanei.*

Acum, ei s-au plâns. Ei au fost loviţi de povară. Lor li s-a luat tot ce au avut. Ei şi-au zidit micile lor biserici ca aceasta. Şi fiindcă ei au fost un astfel de grup micuţ, ei au fost împinşi afară. Marea biserică i-a pus afară. Şi El a zis: „Eu ştiu. Eu ştiu că tu trebuie

să te întâlneşti jos la colţ. Tu trebuie să te întâlneşti în alei, sau oriunde altundeva unde tu poţi. (Şi eu am fost în catacombele unde ei trebuiau să se întâlnească, să meargă sub pământ şi să se întâlnească, şi lucruri ca…) „Eu ştiu necazurile tale şi Eu ştiu problemele tale, şi aşa mai departe în felul acela. Dar tu ţi-ai făcut bogăţii prin aceste necazuri.” Oh, vai. Spuneţi-mi, în orice timp în care persecuţia a venit peste Biserică a întărit-o. Întotdeauna aceste necazuri a întărit Biserica. „Eu ştiu necazurile tale. Dar tu eşti bogată.” De ce? „Tu te-ai ţinut de Mine; tu eşti bogată, dar necazurile tale nu te-au rănit.”

58 Acum… Aşa cum observaţi, nicolaiţii şi-au avut o sinagogă. Şi Biblia a zis aşa aici. Aţi observat aceasta în al 9-lea verset?

… care nu eşti, dar sunt sinagogile Satanei.

Ah-aha, Biserica adevărată a fost scoasă afară. Nicolaiţii au preluat-o şi ei au împins afară pe oamenii care au avut Duhul Sfânt. Astfel de aceea, ei nu au avut nici un folos de ei. Dacă Smirna, în Asia, au ştiut numai că lucrurile, cununile de martir i-ar fi aşteptat, ei ar fi avut o scuturătură. Vedeţi? Acum, cu alte cuvinte, când profeţia aceasta a fost scrisă şi trimisă şi Biserica ar fi pus mâna pe ea, şi ei ar fi văzut că ei urmau să fie aceia care să poarte cununa de martir, păi, aceasta i-ar fi speriat de moarte. Ei aşteptau în orice timp după ea. Nu a venit în epoca lor. Atunci, poate câţiva din ei au zis: „Ei bine voi ştiţi, voi ştiţi, eu vă spun, profeţia aceea a fost greşită. Ioan a fost greşit, pentru că aceasta nu s-a întâmplat cu noi aici în Smirna.” Păi, aceasta urma să fie sute de ani mai târziu. Vedeţi? Dar când Dumnezeu vorbeşte ceva, asta trebuie să se împlinească.

59 Acolo este unde noi ne scufundăm credinţa noastră, chiar acolo pe Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu Îşi ţine fiecare promisiune. Nu contează… Voi aţi putea crede că acesta trebuie să se întâmple chiar aici, dar poate acela nu este timpul lui Dumnezeu pentru ca să se întâmple. „Dar Cuvântul Meu nu se va întoarce la Mine fără rod, ci el va împlini pentru aceea care a fost trimis.” Voia lui Dumnezeu întotdeauna onorează Cuvântul Lui şi în propriul Lui timp bun, El va secera. De aceea, aceşti oameni au fost prima, Biserica dintâi. Dar în biserica aceea a fost specificul care a fost găsit în Biserica Smirna mult mai târziu. Apoi, ei urmau să poarte o cunună de martir; mulţi din ei urmau să fie ucişi.

60 Acum, să luăm versetul al 10-lea aşa cum noi citim acesta:

Nu te teme de acele lucruri… [sinagoga Satanei]*… pe care tu ai să le suferi: iată, că diavolul are să vă arunce… voi în temniţă, ca voi să puteţi fi încercaţi: şi veţi avea necaz zece zile: tu fii credincios până la moarte, iar Eu îţi voi da o cunună a vieţii.*

Oh, vai. Lor le-a spus să nu se teamă când ei au fost chemaţi înainte ca să moară pentru religia lor. Acum, Soră Wood, oriunde eşti, eu sper că aceasta te ajută. Sora Wood mi-a spus ieri că ea cu greu putea înţelege de ce acei câţiva pot fi eliberaţi şi alţii nu. Uneori voi trebuie să ştiţi… Dumnezeu a spus acestor oameni: „Acum, voi să nu vă temeţi cu privire la ei, deoarece Satan urmează să vă arunce pe voi acolo, pentru acest dispozitiv nicolait care vine şi vă trage înăuntru, deoarece Eu vă voi lăsa să muriţi pentru cauza Mea. Dar Eu vă voi da o cunună a vieţii în ziua aceea.”

61 Acum priviţi. Observaţi acest al 10-lea verset… Lăsaţi-mă să-l citesc încă o dată:

Nu te teme de acele lucruri pe care tu ai să le suferi: iată, că diavolul are să vă arunce pe unii din voi în temniţă, ca voi să puteţi fii încercaţi; şi veţi avea necaz zece zile: tu fii credincios până spre… [Aţi observat că acesta nu este „până la”? Nu „până la” moarte, ci „până spre” moarte. Aţi priceput-o?] *… tu fii credincios până spre moarte…* [Vedeţi, şi ei au făcut-o] [în limba română este „până la” - nota edit.]

Acum El a zis, Satan… Aţi observat cum s-a clasat El ca unul care făcea aceasta? Acum, această sinagogă a Satanei erau nicolaiţii. Noi ştim aceea. Nu era ea? Acolo era o organizaţie o preoţie care s-a ridicat şi care făceau pe aceşti oameni să sufere, şi ei erau credincioşi Evangheliei până spre moarte. Aţi observat într-o ceremonie de căsătorie? Nu „până la moarte facem noi partea” ci „până când moartea ne desparte.” Vedeţi? Acum, până spre şi până la este o diferenţă. Acum ei urmau să fie credincioşi lui Cristos până spre moarte. „Mergeţi drept înainte în jos la moarte cu acesta. Nu vă fie frică, căci Eu vă voi da o cunună.”

62 Acum, aceşti zece ani sunt cele zece zile despre care ei vorbesc aici. O zi în Biblie reprezintă un an. Şi zece au fost ultimii ani de domnie ai acestui D-i-o-c-l-e-ţ-i-a-n, Diocleţian? [Câţiva fraţi zic: „Da. Diocleţian.”] Diocleţian. Diocleţian, acela era cel mai mare împărat care a trăit în ultimii… Ei bine, acolo sunt mai mulţi împăraţi care au domnit în timpul Epocii Bisericii Efes şi Nero, eu cred, a fost unul. Şi acest Diocleţian a fost cel din urmă care a domnit în ultimii zece ani, a fost prigonitorul cel mai sângeros dintre toţi. El pur şi simplu s-a aliniat grupului său şi i-au ucis pe creştini. Aceştia au fost zece ani de persecuţie sângeroasă şi timpul lui şi domnia lui a fost din 302 până la 312. Această perioadă a sfârşit Epoca Smirna. Acelea erau cele zece zile de necaz. Şi acestea au început cu Nero şi au sfârşit cu Diocleţian. Şi aceasta a început cu Nero, a fost cam în D.C. 64. când Nero a luat tronul.

63 Acum, versetul al 11-lea este o promisiune. Acum, noi îl vom avea chiar înainte de încheiere:

> *Cel care are o ureche, să audă ce zice Duhul către Biserici; cel care biruieşte nu va fi vătămat de a doua moarte.*

Acum, eu trebuie să mai spun ceva aici… Dacă eu cred aceasta în inima mea şi nu o spun, atunci eu sunt un făţarnic. Vedeţi? Eu vreau ca voi să observaţi ceva aici în această Scriptură. Şi eu cred că aceasta era una din cele mai măreţe puzzle pentru mine pentru mult timp, până când eu am găsit-o. Acum, să citim aceea foarte atenţi acum. Vedeţi?

> *Cel care are o ureche,…* [cu alte cuvinte, are urechea ca să audă. Vedeţi? Ea este deschisă la Duhul]*… să audă ce zice Duhul către Biserici;…* [Acum vedeţi, aceasta este acelaşi lucru, această persecuţie şi orice, vine… Fiecare parte din aceasta se suprapune în fiecare biserică, Bisericile.]*… Duhul zice către Biserici; cel care biruieşte…* [În ce biserică? Efesiană? Da. În ordine. Smirna? Da, în toate din ele.]*… Cel care biruieşte…* [în toate bisericile]*… nu va fi vătămat de a doua moarte.*

Ce biruieşte el în acea Biserica Laodiceană? Biruieşte nicolaiţii, biruieşte lucrurile lumii, biruieşte aceste denominaţiuni, biruieşte această preoţime, biruieşte totul din lume şi se vinde de tot şi iubeşte pe Cristos, acela nu va fi vătămat de a doua moarte. De ce? El are Viaţă Eternă. Viaţa Eternă nu poate muri. „Cel care Mă ascultă, are Viaţă Eternă şi niciodată nu va muri, şi Eu îl voi învia în ziua din urmă.”

64 Acum, mergem în… Mulţi nu vor fi de acord cu aceasta, dar eu vreau ca voi să vă gândiţi foarte adânc înainte ca voi să vă faceţi decizia voastră. Vedeţi? Eu urmează să zic ceva acum.

Acela-i motivul pentru care eu nu cred că există un iad etern. Acolo nu poate fi un iad etern, deoarece dacă acolo ar fi vreodată un iad etern, acolo întotdeauna a fost un iad etern, deoarece etern… Există numai o formă de Viaţă Eternă şi după ce tindem cu toţii. Şi dacă voi aţi arde pentru totdeauna şi pentru eternitate, atunci ar trebui să aveţi Viaţă Eternă arzând. Atunci aceasta ar fi Dumnezeu arzând. Voi nu puteţi avea un iad etern. Şi Biblia spune clar că iadul a fost creat; şi dacă el este creat, el nu este etern. Orice este etern niciodată nu a fost creat. Întotdeauna a fost aşa. Aceasta-i etern. Şi Biblia zice că iadul a fost creat pentru diavolul şi îngerii lui. Iadul a fost creat; el nu este etern. Şi eu nu cred că o persoană va fi pedepsită etern.

65 Eu cred că Biblia o spune clar aici, că acela care a biruit, nu va fi vătămat de a doua moarte. Acum: „moartea.” Cuvântul „moarte” vine de la „separare.” Acum, când suntem separaţi de Dumnezeu în păcat, noi suntem deja morţi; aşa zice Biblia. Noi suntem înstrăinaţi de Dumnezeu. Noi suntem despărţiţi. Noi suntem morţi în păcat şi fărădelege. Noi suntem străini pentru Dumnezeu şi pentru comunitatea Lui. Şi apoi când noi primim pe Dumnezeu şi avem Viaţă Eternă, noi suntem copii Lui şi o parte din El.

66 Băieţelul meu de acolo, Iosif, este o parte din mine, nu contează ce ar face el vreodată. El ar putea să nu aibă… Dacă eu eram un mare om bogat şi aveam o mulţime de moşteniri, el poate… Nu moştenea nimic, dar el era fiul meu. El este o parte din mine. Sigur. El este o parte din mine. Acum, eu nu-l mai pot nega, decât dacă m-aş nega pe mine, deoarece el este o parte din mine. Testul sângelui va arăta că el este al meu. Vedeţi?

Şi testul Sângelui arată dacă voi sunteţi ai lui Dumnezeu sau nu. Vedeţi? Voi sunteţi

copiii lui Dumnezeu şi voi aveţi Viaţă Eternă. Dar sufletul care păcătuieşte acel suflet va fi separat. Este asta corect? Apoi el nu va mai fi. Acum, priviţi. Orice lucru care a avut un început are şi un sfârşit, deoarece orice lucru care a avut un început este o creaţie. Dar Dumnezeu nu a fost creat. El întotdeauna a fost Dumnezeu. Nu există nici un loc ca El să fi fost creat. Şi singura cale ca noi să putem avea cândva Viaţă Eternă este să fim o parte din acea creaţie. Glorie! [Fratele Branham bate de trei ori din palme.] Oh, dacă aţi putea să vedeţi ce face Duhul Sfânt pentru voi? Acesta-i Duhul Sfânt, însuşi Creatorul, Dumnezeu Tatăl în forma unui Duh numit Duhul Sfânt, deoarece El a fost în trupul numit Isus, Fiul Lui, pe care El l-a creat; Isus, trupul, acela-i motivul că El a trebuit să moară. Dumnezeu a locuit în această carne umană, şi celula de sânge a fost ruptă, şi Viaţa şi celula de Sânge a venit înapoi.

67 Acela-i motivul că închinătorii bătrâni din Vechiul Testament nu puteau merge departe… El s-a dus mai departe cu aceeaşi condamnare pe care el a avut-o când el a venit. Dar în Noul Testament, a zis în Evrei, că acel închinător odată purificat nu mai are cunoştinţă de păcat. Acum, în Vechiul Testament ei au adus un miel; el l-a pus jos, a pus mâna lui peste el, închinătorul, preotul i-a tăiat gâtul, şi el a simţit sângerarea şi a auzit behăitul lui, şi el a murit. Şi el i-a simţit trupuşorul lui înţepenit, şi el era mort. El a ştiut că trebuia să fie el. Mielul a luat locul lui. Acei preoţi au luat sângele, l-au pus pe altar, şi fumul s-a dus sus, şi aceasta era o rugăciune de iertare pentru închinător… [Loc gol pe bandă.]…?…

Şi acea viaţă animală nu putea veni înapoi peste un uman, şi să coincidă cu duhul uman, deoarece acela este un duh animalic. Viaţa animală şi viaţa umană - aceasta nu o putea face. Acela-i motivul că el s-a dus afară cu aceeaşi dorinţă de păcat, acelaşi lucru. A intrat pentru comiterea de adulter, şi-a oferit jertfa lui, şi a mers afară, cu acelaşi lucru în mintea lui. Este corect.

68 Dar aici când închinătorul… Oh, Biserică a lui Dumnezeu, să nu omiteţi în a prinde aceasta. Închinătorul, când într-adevăr păşeşte sus la Fiul lui Dumnezeu, odată, şi prin credinţă îşi pune mâinile peste El (Oh, vai.), privea acolo la Faţa Lui, cu acel scuipat atârnând peste Faţa Lui, sângele curgând în jos pe Faţa Lui. Simţea durerea de „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?” Oh, frate, când voi vedeţi ce preţ… că a murit pentru voi şi Cine era El? Emanuel, Dumnezeu, murind în locul vostru.

Atunci ce s-a întâmplat. Închinătorul atunci, când acea celulă de Sânge s-a rupt în Fiul lui Dumnezeu… Ce a făcut celula aceea de Sânge?

Ce sunteţi voi? Voi sunteţi o celulă mică care a venit din tatăl vostru. Femela nu are hemoglobina. Este asta aşa? Femela doar produce oul, incubatorul. Ea este să clocească ouăle, dar sângele vine de la mascul, din acest motiv copiii iau numele tatălui. Şi femeia căsătorindu-se cu un bărbat ia numele lui din pricina copiilor. Ea devine un incubator pentru copilul pe care ea îl va purta pentru bărbat.

69 Dar aşa cum am zis: o găină poate să facă un ou. Dar dacă ea nu a fost cu pasărea mascul, ea nu va cloci. Căci aşa cum am zis: acela-i motivul că noi avem atâtea biserici reci bătrâne formale astăzi. Ei ajung la această idee nicolaită, au o grămadă de cuiburi pline de ouă putrezite. Şi ele niciodată nu se vor cloci pentru că ele nu sunt… Voi nu le puteţi face nimic (numiţii episcopi, diaconi, şi orice altceva), ei niciodată nu vor crede în semnele care urmează credinciosul, pentru că ei niciodată nu au fost cu Perechea Isus Cristos. Dar dacă voi ajungeţi cândva fertilizaţi cu Perechea puterii lui Dumnezeu…

70 Când acea celulă de Sânge a fost ruptă acolo la Calvar, şi acea Viaţă care era acolo… Micuţul Jehova! Oh, aceasta s-ar cuveni să fie remarcabil.

Voi ştiţi, fiecare se uită după un semn. Nu se uită ei? Fiecare zic: „Oh, arată-mi un semn.” Iudeul a zis: „Arată-mi un semn.”

Lăsaţi-mă să vă dau un semn. Dumnezeu v-a dat odată un semn. Ei au vrut un semn. Israel a cerut un semn. El a spus profetului: „Eu vă voi da un semn etern. O fecioară va zămisli. [Fratele Branham bate de trei ori din palme.] O fecioară va zămisli şi va naşte un Fiu. [Bate de două ori pe amvon.] (Amin.) El va fi chemat Emanuel, 'Dumnezeu cu noi.'” Cel mai mare semn care a fost dat cândva…

Când Dumnezeu, Creatorul cerului şi al pământului, a făcut sistemul solar… Am stat acolo afară pe muntele. Palomar şi am privit prin acel telescop acolo, şi voi puteaţi vedea o sută şi douăzeci de milioane de ani lumină în spaţiu. A împărţit aceea jos cu

miile. Şi dincolo de aceea sunt încă luni, stele, şi lumi. Şi El le-a făcut pe toate, doar le-a suflat din mâinile Lui în felul acela. Da.

71 Şi acel Creator măreţ a devenit Salvatorul meu. A venit jos într-o celulă mică de Sânge (nu printr-un om, ci a venit prin fecioară) la o femeie, şi a luat acest polen mic din femeie şi s-a format pe Sine, într-o căsuţă şi a trăit în ea. Oh, aceasta s-ar cuveni să fie remarcabil. Iehova, Iehova acolo peste o grămadă de bălegar într-un grajd, plângând! Iehova într-o iesle de paie! Acela-i un semn Etern. Unii din aceşti oameni cu mintea mare… Iehova, Dumnezeu, un Prunc plângând (Aleluia) într-o iesle mirositoare. Şi apoi noi credem că suntem cineva; vă înălţaţi nasul pe sus, dacă ar ploua, ea v-ar îneca, apoi, mergi înainte crezând că tu eşti cineva, iar Iehova stând într-o iesle, acolo pe un morman de bălegar, plângând ca oricare prunc. Aceasta s-ar cuveni să fie remarcabil. Acela-i un semn.

Dumnezeu a zis: „Eu vă voi da un semn veşnic.” Acela-i un semn adevărat: Iehova, jucându-se ca un băiat. Iehova, Iehova, lucrând într-un atelier, tăind lemne ca un tâmplar! Aleluia! Doamne, oh, vai! Iehova spălând picioarele pescarilor. „Eu vă voi da un semn.” „Oh, dar noi trebuie să avem preoţi, voi ştiţi, cu robe şi toate tichetele - gulere şi…” Vedeţi? Oh!

72 „Eu vă voi da un semn veşnic.” Iehova stând în curte cu scuipat pe Faţa Lui; Iehova, întins sus gol într-un trup, între ceruri şi pământ! El a dispreţuit ruşinea crucii. Noi avem statuia Lui acolo cu o mică zdreanţă în jurul Lui. Desigur, acela-i doar un sculptor care a făcut aceea. Ei L-au dezgolit, stânjenindu-L. Oh, acea grămadă de făţarnici, când ceasul acela vine! Aceasta este ziua omului; ziua Domnului vine; Iehova, Iehova, murind! Da. Nimic nu s-a întâmplat. Iehova, rugându-se, nimic nu s-a întâmplat. Este corect. Aceasta s-ar cuveni să fie remarcabil. Acela-i un semn veşnic. Acela-i semnul pe care toţi oamenii îl ştiu. Apoi El a murit. Iehova a murit. Apoi pământul a început să se scuture. Oh, Doamne.

73 Apoi El a înviat din mormânt şi s-a înălţat sus! Iehova, întorcându-se în forma Duhului Sfânt ca să trăiască în Biserica Lui, printre poporul Lui! Glorie! [Fratele Branham bate din palme de trei ori.] Iehova, păşind în jos prin biserici, discernând gândurile minţii! Iehova, vindecând bolnavi! Iehova vorbind prin buze, până când omul nu a mai avut nici un control de sine. Iehova, venind înapoi în engleză şi a tradus-o. Voi vreţi un semn? Amin. Acela era Iehova care a venit jos la o prostituată, a ridicat-o sus unde ea este aşa de înjosită încât nici câinii nu s-ar uita la ea, şi a spălat-o albă ca zăpada, şi i-a dat o inimă aşa de curată ca un crin. Oh, vai. Iehova, luând un beţiv care şedea acolo în alee, şi muştele peste tot în gura lui; şi l-a făcut să predice Evanghelia afară acolo… Sângele lui Isus Cristos ne curăţeşte…

74 Când El a fost pe pământ, El s-a dus la cea mai înjosită cetate care era acolo, şi la cel mai înjosit popor care era acolo, ei I-au dat cel mai înjosit nume care exista. Este corect. Ei L-au tratat cel mai rău, şi L-au chemat cu cele mai rele nume care ar putea fi chemate, 'Belzebub, un drac.' Cel mai înjosit pe care ei I-l putea da, omul I l-a dat.

Dar Dumnezeu L-a înviat, şi El I-a dat Lui un har aşa de înalt încât El trebuie să privească jos să vadă cerul (Amin! Glorie.); şi El I-a dat un Nume deasupra oricărui nume care este…?… în cer şi pe pământ; şi toate familiile din cer şi de pe pământ sunt numite după El. Aceea-i ceea ce omul a gândit despre El; aceea-i ceea ce Dumnezeu a gândit despre El. O Dumnezeule, lasă ca gândurile mele să fie ca gândurile Tale, Tată. Da, domnule! O Nume preţios…

75 Acum: „Cel care crede în Mine are Viaţă Eternă.” Acum, dacă există numai o formă de Viaţă Eternă şi voi aţi primit-o, şi noi o căutăm prin Isus Cristos; aceea este Viaţa lui Dumnezeu. Apoi când celula de Sânge s-a rupt în Fiul lui Dumnezeu, şi acel micuţ Iehova care a fost stânjenit în interiorul acestui Bărbat numit Isus, (când în El a locuit plinătatea Dumnezeirii trupeşti), şi acum când noi acceptăm acel Sânge pentru iertarea păcatelor noastre, acel Duh care era nu peste un om, ci peste Dumnezeu… Glorie. Biblia a zis: „Sângele lui Dumnezeu.”

Cineva a zis: „Voi amintiţi-vă, să nu ziceţi nimic despre Iudei, deoarece El era un Iudeu.” El nu era un Iudeu. El nu era nici Iudeu nici dintre Neamuri; El era Dumnezeu. Este corect. El era un Sânge creat. Dumnezeu a făcut-o special. El era a Lui propriu. Şi totuşi acel Sânge creat, noi îl acceptăm ca iertarea noastră, pentru că El a murit moartea pentru noi. Celula de sânge care s-a rupt, eliberase acel Duh Sfânt ca să poată

să vină înapoi peste noi, iar acum noi suntem fii şi fiice ale lui Dumnezeu printr-o naştere a Duhului. Apoi Viaţa care era a lui Dumnezeu, care nu are nici început, sau nu va avea un sfârşit, este a mea şi a voastră, prin harul lui Dumnezeu în Isus Cristos. Acolo sunteţi.

76 Acum, iadul, noi ne întoarcem puţin la aceea. Eu vă spun că acolo nu poate fi… Eu cred într-un iad arzător. Da, domnule, Biblia a zis aşa, lacul de foc. Acum, dar acela nu poate fi un etern - acesta nu poate fi etern. Ar putea fi… Biblia niciodată nu zice că acesta este etern; ea zice iad veşnic. Nu zice cuvântul „etern"; Ea zice un iad veşnic. Acum, acesta este pregătit pentru diavolul şi îngerii lui. Un iad veşnic, nu unul etern. Acel suflet poate fi chinuit acolo pentru faptele lui pentru zece milioane de ani, după câte ştiu. Eu nu ştiu cât de veşnic ar putea fi în privirea lui Dumnezeu. Aceasta ar putea fi pentru cinci minute. Ar putea fi pentru un milion de ani. Ar putea fi pentru zece milioane de ani. Dar acolo va veni un timp când acel lucru va înceta să mai existe.

77 Aici este ce a zis Biblia. Vedeţi, vedeţi?

Cel care biruieşte nu va fi vătămat de a doua moarte."

Prima moarte este separarea de ai noştri prea iubiţi. Noi vom merge în Prezenţa lui Dumnezeu. Niciodată afară din prezenţa Lui. Vedeţi? Acum, dacă există o a doua moarte, atunci ea trebuie să fie moartea sufletului. Şi apoi cel care biruieşte lumea sau biruieşte lucrurile din lume are Viaţă Eternă, şi nu va fi atins de a doua moarte. Acolo sunteţi. Viaţa Eternă. Dar păcătosul… Biblia a zis: „Femeia care trăieşte în plăceri este moartă în timp ce ea trăieşte." Este asta corect? „Sufletul care păcătuieşte, acela cu siguranţă va muri." Ce este a muri? Separat complet, nu mai este. Vedeţi? Acum, acesta-i despărţit, este corect. El este despărţit; nu mai există nimic. Cât ar fi să ia loc aceasta? El va merge în jos pe acelaşi proces prin care a venit, şi va veni la un loc până când acolo nu va rămânea nimic din el. El pur şi simplu va merge înapoi din ceea ce a fost făcut.

78 Noi putem lua celula, şi să rupem celula la o celulă, la o altă celulă, până când voi veniţi jos la prima celulă. Intraţi în acea Celulă. Apoi voi aveţi chimia sângelui. Voi veniţi în proprietăţile diferite a chimiei sângelui. Şi apoi, voi veniţi în jos la o parte mică în acea celulă care este viaţă. Ei nu pot găsi aceea. Ei nu ştiu nimic despre ea. Acum, acea viaţă în final va veni la pată până când ea nu mai este. Ce este chimia acelei vieţi? Eu nu cred că ea are vreo chimie. Ea va fi spirituală.

Şi apoi, în aceea, în final, ea se va separa complet şi nu va mai fi. Aceea-i ce Biblia a zis: „Sufletul care păcătuieşte acela va muri." Şi cel care biruieşte în aceste Epoci ale Bisericilor, aici, nu va fi vătămat de a doua moarte. Întâi moare trupul. Sufletul moare pe urmă, şi el nu va mai fi. Vedeţi? Acum, voi credeţi că aceea este Biblia care a zis aceea?

79 Acum, amintiţi-vă, dacă iadul este etern, atunci Biblia este greşită când ea a zis că iadul a fost creat. Şi apoi, dacă un om va arde pentru eternitate în iad, atunci el trebuie sa aibă Viaţă Eternă ca să fie conştient pentru a arde. Este asta corect? Ei bine, câte forme de viaţă eternă există? Una (Este corect.), numai o Viaţă Eternă.

Acum, să nu vă îndepărtaţi şi să ziceţi: „Fratele Branham nu crede în iad." Fratele Branham crede în iad. Biblia învaţă că există un iad. Doar aşa de sigur cum există un loc pentru odihnă, există un loc de pedeapsă. Şi Dumnezeu, desigur, face ca sufletul care păcătuieşte împotriva Lui să fie pedepsit. Căci dacă respingeţi pe Isus Cristos ca Salvatorul vostru, voi desigur veţi fi pedepsiţi pentru aceasta. Dar acolo va fi un timp când voi nu veţi mai fi. Dar câte milioane de ani va lua aceea pentru voi ca să vă întoarceţi la aceea? Eu nu ştiu. Dar într-un timp…

80 Voi sunteţi fiinţe temporare, până când veţi fi născuţi din nou, abia apoi veţi fi fiinţe eterne. Şi singura cale ca voi să puteţi ajunge la aceasta este să ai o parte din Dumnezeu în tine, Fiinţa Vieţii Eterne. O puteţi voi înţelege? Desigur.

Cel care are o ureche să asculte ce zice Duhul către Biserici.

Eu Îl iubesc. Voi nu? Eu sunt aşa de bucuros să am Viaţă Eternă. Aceea nu mă mai necăjeşte, pentru că noi avem Viaţă Eternă acum, şi eu ştiu asta. Şi eu sper că fiecare o va avea, toţi din noi.

81 Irineus, da, am o notiţă aici despre Irineus cu privire la „citiţi această istorie."

Acela-i motivul că Irineus a fost ales, este pentru că el a avut semnele Bisericii originale de la Cincizecime care l-au urmat.

Acum, dacă Dumnezeu… Câţi cred că Biserica a început la Cincizecime? [Adunarea răspunde: „Amin.”] În ordine. Câţi cred că Dumnezeu a sprijinit Biserica la Cincizecime? Bine, domnule. Atunci, dacă aceea era prima Biserică al lui Dumnezeu, şi aceea-i ce El a chemat o Biserică, iar El este Viţa şi noi suntem mlădiţele, dacă viţa produce cândva o altă mlădiţă, ce va fi ea? Ca la Cincizecime. Da. Acum, poate nu prin mine. Acum, noi avem numele de Penticost (Cincizecime), dar aceea nu este mai mult decât metodist, baptist, prezbiterian, penticostal. Acela nu înseamnă un lucru (Vedeţi?); acela este doar un nume. Dar atâta timp cât voi aveţi o experienţă de la Cincizecime în inima voastră, Cincizecimea în sufletul vostru, dându-vă Viaţă Eternă, atunci Dumnezeu v-a promis că voi niciodată nu veţi fi atinşi de a doua moarte; căci voi aveţi Viaţă Eternă şi nu poate fi atinsă de a doua moarte. Vedeţi?

Nu întristaţi Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Acum, să nu-L întristaţi făcând lucruri care sunt greşite. Dacă o veţi face, voi veţi plăti pentru aceasta, deoarece Biblia a zis: „Să nu întristaţi Duhul Sfânt al lui Dumnezeu prin care voi sunteţi pecetluiţi până în ziua răscumpărării voastre.” Este asta corect? „Să nu întristaţi Duhul Sfânt.”

82 Oh, aceasta urmează să fie o zi minunată într-o dimineaţă, într-una din aceste vremuri. Am să vă arăt că învierea urmează să fie universală: „Acolo vor fi doi pe câmp şi Eu voi lua pe unul. Şi doi în pat şi Eu voi lua pe unul.” Vedeţi? Aceasta va fi noapte într-un loc şi zi pe cealaltă parte pe pământ fiind o înviere universală, acea răpire. Trâmbiţa lui Dumnezeu va suna şi fiecare din aceia, din această biserică mică de aici, aici, aici; şi chiar acea mlădiţă micuţă care a trecut acolo, şi a venit afară aici, aici, aici.

Când acea fecioară, când ea a văzut în straja a şaptea că… Acum, amintiţi-vă, acolo au fost cinci fecioare. Este asta corect? Eu vreau să spun că cinci fecioare au ieşit afară… Zece fecioare au ieşit să întâlnească pe Domnul. Cinci erau înţelepte şi cinci erau neînţelepte. Este aceea corect? Şi acum cu toate acestea strajiile, acolo au fost şapte străji. Şi la sfârşitul celei de-a şaptea strajă… Câteva au adormit din această veghe, aceasta una, aceasta una, aceasta una, şi aceea… Straja a şaptea, acolo era un glas care s-a dus afară: „Iată, Mirele vine, ieşiţi voi să-L întâmpinaţi.” Şi ele s-au ridicat şi şi-au curăţit lămpile. Şi toate celelalte s-au ridicat de-a lungul timpurilor aici. Oh, nu va fi acela un timp minunat?

83 Acum, noi obişnuiam să cântăm un cântec micuţ:

Acesta este un timp minunat pentru tine,
Ce timp minunat pentru mine;
Dacă toţi ne pregătim să întâmpinăm pe Isus,
Regele nostru,
Ce timp minunat va fi.

Aici, să vedem dacă putem noi cânta aceea.

Un timp minunat pentru tine,
Un timp minunat pentru mine:
Dacă toţi ne pregătim să întâmpinăm pe Isus,
Regele nostru,
Ce timp minunat va fi. (Nu va fi aceea minunat?)
Oh, nu va fi minunat acolo
Ne având poveri ca să le purtăm?
Cântând bucuroşi cu clopoţeii inimii toţi sunând,
Oh nu va fi minunat acolo?

84 Câţi din voi ştiţi că veţi merge acasă? Câţi ştiu că veţi ieşi pe acea uşă. Voi nu ştiţi. Câţi ştiu că dacă voi mergeţi afară, veţi veni înăuntru din nou? Voi nu o puteţi spune. De aceea, să nu lăsaţi ca această noapte să cadă; să nu cădeţi de la Dumnezeu în această noapte, căci aceasta ar putea fi ultima noapte în care voi să aveţi un timp, sau o schimbare. Cine sunteţi voi oricum? De unde veniţi? Unde mergeţi? Singura carte în

lume care vă poate spune ce este asta, este această Carte binecuvântată veche de aici Biblia. Şi aceea-i Biblia în care noi ne încredem. Acela-i Dumnezeu în care noi credem.

Şi dacă voi nu sunteţi în acea Mireasă, în această grămadă mică de minoritate, jos aici astăzi fiind aruncaţi afară de crezuri, şi denominaţiuni şi aşa mai departe, dacă nu sunteţi în acel grupuleţ… Acum, voi nu trebuie să aparţineţi la acest Tabernacol; voi nu trebuie să aparţineţi la nimic. Voi pur şi simplu trebuie să fiţi născuţi în acea Împărăţie. Acum, dacă voi vreţi părtăşia noastră ca metodist, baptist, presbiterian, sau nu o vreţi, aceea depinde de voi. Vedeţi? Voi vă aveţi părtăşia voastră cu oricine vreţi. Dar, eu vă spun un lucru, când voi sunteţi născuţi din nou, voi ştiţi: „Cine se aseamănă…" Doamne!

85 Cineva m-a întrebat o dată, a zis: „Frate Branham tu spui oamenilor, 'Mergeţi înapoi la Biserica metodistă.'"

Eu am zis: „Sigur. Lăsaţi-i să-i arunce afară. Ei nu au loc unde să meargă." Astfel atunci… De aceea, plecaţi înapoi. Nu va fi prea mult, înţelegeţi? Aceasta nu va fi prea mult. Eu vor fi drept înapoi din nou.

Voi ştiţi, odată în arcă, locul de salvare, Noe… Acolo urma să vină un mare potop.

Şi astfel Noe a scos corbul din arcă şi el doar s-a dus înainte croncănind, şi privind în jur. Păi, el era satisfăcut, deoarece el a fost un vultur de la început. El putea zbura de pe un hoit bătrân mort şi să mănânce o umflătură plină din acest catâr, şi mergea acolo la acea oaie bătrână şi mânca o umflătură plină din aceea, şi mânca o umflătură plină din el, şi orice altceva. Ei bine, acolo erau tot felul de hoituri vechi moarte, zăcând în jur.

Astfel corbul s-ar aşeza chiar jos acolo şi croncănea în jur. „Băiete, eu chiar am un jubileu totul pentru mine însumi," doar croncănind mai departe.

86 Dar când el a scos porumbelul micuţ afară, el era de o natură diferită. Acel miros, el nu-l putea suporta. Hmm. De ce? Un porumbel nu are fiere. Este pur şi simplu o pasăre care nu are fiere. El nu o poate digera. Astfel singurul lucru pe care el îl putea face era să meargă drept înapoi în arcă şi să bată la uşă.

Doar mergeţi oriunde vreţi. Singurul lucru pe care eu vi-l cer să faceţi este să veniţi doar în Împărăţie. Şi eu ştiu unde mergeţi. Tu nu vei fi în stare să îi mai suporţi, frate. Tu vei zice: „Eu am tăiat linii de separare; eu am lăsat lumea aceasta în urmă." Da, domnule. Asta sigur este.

87 Oh, ei erau adunaţi în camera de sus,
Toţi rugându-se în Numele Lui,
Ei au fost botezaţi cu Duhul Sfânt,
Şi puterea pentru slujire a venit;
Acum, ce El a făcut pentru ei în ziua aceea
El va face pentru voi la fel,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei. (Nu sunteţi voi?)
Unul din ei, eu sunt unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei. (Aleluia!)
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.

Câţi sunt bucuroşi de asta în seara aceasta? Oh, vai.

Vino, fratele meu, caută această binecuvântare
Care îţi va curăţi inima de păcat,
Ea va începe să sune clopotele bucuriei
Şi-ţi va ţine sufletul în flăcări;
Oh, aceasta arde acum în inima mea,
Oh, glorie Numelui Său,

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.

Eu sunt unul din ei, eu sunt unul din ei,

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.
(Aleluia!)

Unul din ei, unul din ei,

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.

88 Acum, în timp ce noi cântăm acest verset următor, eu vreau ca voi să daţi mâinile aşa cum voi o faceţi în fiecare noapte, toţi metodiştii şi baptiştii, şi prezbiterienii. Da-ţi mâinile unii cu alţii. Şi chiar fiţi prietenoşi suficient să mestecaţi guma de mestecat a fiecăruia, dacă voi puteţi. Acum, doar fiţi foarte, foarte prietenoşi. Fiţi comunicativi acum, în timp ce o cântăm.

Eu sunt unul din ei, eu sunt unul din ei,

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt

unul din ei. (Aleluia!)

Unul din ei, unul din ei,

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.

Deşi aceşti oameni nu puteau fi învăţaţi ca să fie educaţi,

Sau să se laude cu faima lumii,

Ei şi-au primit toţi Cincizecimea lor,

Botezaţi în Numele lui Isus;

Şi ei ne spun acum de aproape şi de departe,

Puterea Lui este încă aceeaşi.

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din…

Acum, s-o cântăm cu adevărat, ştiţi voi.

Oh, unul din ei, eu sunt unul din ei,

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.
(Aleluia!)

Unul din ei, unul din ei,

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.

89 Aţi vrea voi să vă bucuraţi ca să fiţi un martir pentru El, din Smirna? Dacă aceasta vine la locul că voi trebuie să faceţi faţă morţii, sau să vă retrageţi, aţi face faţă acesteia? [Adunarea răspunde: „Amin.”] Da, domnule. Oh Dumnezeule, aceasta ar fi o plăcere! Da, domnule! Acela-i felul cum eu vreau să merg, chiar în amvon. Este corect. Eu cred că eu am aceasta… urma să o am în Germania aici nu cu mult în urmă. Oh, ei urmau să mă împuşte printr-o lunetă de noapte şi soldaţii germani alergau toţi în jurul meu şi să mă ţină înapoi în felul acela. Eu m-am gândit: „Ce lucru minunat ar fi acesta să mor pentru Domnul meu chiar aici pe câmp.” Oh, doamne! Ce lucru minunat!

90 Ei bine, lăsaţi-mă să vă cânt un cântec. Pot eu? Aveţi voi timp pentru doar o mică fărâmă dintr-una? În ordine. Eu nu îl pot cânta. Eu îl voi vorbi. Oh, eu întotdeauna am vrut să-l cânt. Şi într-una din aceste zile, când voi ajungeţi acolo la casa voastră mare drăgălaşă sus acolo în Paradis, în jos la capătul pădurii jos acolo, unde Russell Cresh şi eu voi fi pentru vânătoare, ştiţi voi. În jos la capătul pădurilor, există o căbănuţă chiar acolo despre care Fratele Neville cânta: „Zideşte-mi o cabană în colţ (Eu am crezut că vorbea despre locul meu) în Ţara de Slavă.” Într-una din aceste dimineţi când voi păşiţi pe marea voastră verandă acolo şi priviţi în jur în felul acela, jos acolo în colţ voi veţi auzi pe cineva cântând:

Har uimitor, cât de dulce-i sunetul,

Care a salvat un ticălos ca mine.

Voi ziceţi: „Ei bine, binecuvântat fie Dumnezeu, bătrânul Frate Branham a reuşit. Acolo este el. Eu îl aud şezând acolo acum, cântând, 'Har Uimitor.'” Acela va fi harul

uimitor care m-a dus acolo. Este corect.

91 Dar aceasta picură cu Sânge, da, (Acela-i felul cum eu am predicat aceasta) aceasta picură cu sânge,

Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu Sânge,

Sângele ucenicilor care au murit pentru Adevăr,

Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu Sânge,

Primul să moară pentru acest plan al Duhului Sfânt

A fost Ioan Botezătorul, dar el a murit ca un om;

Apoi a venit Domnul Isus, ei L-au răstignit,

El a predicat că Duhul va salva pe oameni de la păcat.

Acolo era Petru şi Pavel, şi Ioan cel divin,

Ei au renunţat la vieţile lor astfel ca această Evanghelie să poată străluci;

Ei şi-au amestecat sângele lor, cu profeţii din vechime,

Astfel Cuvântul lui Dumnezeu să poată fi spus cinstit.

Sufletele de sub altar, strigă: „Până când?”

Ca Domnul să pedepsească pe acei care au făcut răul. (Ascultaţi! Repede!)

Dar acolo o să fie mulţi care-şi vor da sângele vieţii lor

Pentru această Evanghelie a Duhului Sfânt şi cursul ei roşiatic.

Ea picură cu sânge, da, ea picură cu sânge,

Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu Sânge,

Sângele ucenicilor care au murit pentru Adevăr,

Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu Sânge.

92 Oh, acolo urmează să fie… [O soră vorbeşte într-o limbă, un frate dă o interpretare: „Da, Eu îţi zic, poporul Meu: 'Aşa cum slujitorul viului Dumnezeu v-a adus înainte Cuvântul în această noapte, Eu vă zic că ceasul este cu privire la lume. Da, Eu vă vorbesc, poporul Meu, încât tu să poţi fi pregătit. Da, ca tu să poţi să-ţi cercetezi inima ta, da, zice DOMNUL. Căci Eu zic că în jurul acestui ceas al lumii, acolo vor fi multe duhuri rele acum, acţionând în locurile cereşti. Da, au fost lucruri acum pregătite, zice Dumnezeu Cel Atotputernic, care vor aduce aceste lucruri la împlinire despre care slujitorul Meu a vorbit.”

„Şi Eu vă vorbesc, poporul Meu, căci când ceasul acela are să vină deplin, da, când Eu voi aduce aceste lucruri la împlinire, da, când tu vei fi nevoit să faci deciziile în inima ta cu privire la ce vrei să faci, Eu vă zic, în această noapte, vrei tu să stai pentru adevăr? Da, vrei tu să Mă crezi, zice Dumnezeul Cel Atotputernic? Vrei tu cu scopul din inima ta să Mă urmezi, chiar aşa cum Eu am pregătit terenul pentru tine?”

„Şi Eu zic, fii şi fiicele Mele în seara aceasta, nu fiţi descurajaţi, căci Eu vă zic că acolo sunt zile întunecate care stau înaintea ta. Dar Eu vă vorbesc, încât tu poţi să iei curajul, căci Eu te voi vizita poporul Meu cu putere mare. Eu voi adeveri Cuvântul Meu, zice DOMNUL. [Glorie.] Eu voi dovedi poporul Meu, căci Eu îţi zic că Eu îi voi încerca şi Eu îi voi perfecţiona şi ei vor cunoaşte că Eu sunt marele Dumnezeu Cel Atotputernic, care i-a răscumpărat, zice DOMNUL.”] Amin.

[Un frate vorbeşte într-o limbă. Sora vorbeşte într-o limbă. Loc gol pe bandă. Fratele Neville profeţeşte: „Eu îţi zic poporul Meu în această noapte, că aşa cum Eu ţi-am vorbit din nou în această seară, tu trebuie să-ţi cercetezi inima. Tu trebuie să Mă recunoşti în această noapte căci Eu vin în mijlocul tău să-ţi aduc această veste, nu să te sperii. Căci Eu Sunt Dumnezeul lui Abraham, Isaac, şi Iacob, şi Eu umblu printre tine în această zi.” [Amin. Glorie.]

„Eu îţi zic, poporul Meu, că tu ar trebui să persişti în credinţă. Că tu trebuie să abandonezi aceste fantezii şi acele simţiri pentru afecţiuni personale. Că trebuie să-ţi pui

inima ta în Dumnezeul tău. [Amin.] Că trebuie să te îndepărtezi de nebunie. [Da.] Că trebuie să pui acele căi umane deoparte de la tine. Că tu trebuie să te întorci la Duhul Meu şi să-Mi permiţi şi să glorifici Numele Meu prin fiinţa ta. Eu îţi zic în această noapte, fii zelos şi întoarce-te din nebunia ta. Scoate afară frica din tine, căci Eu sunt DOMNUL Dumnezeul tău care veghează asupra ta în această noapte, şi ochii Mei vor alerga încoace şi încolo. Aşa cum Eu am vorbit, tot aşa voi săvârşi aceasta chiar până la sfârşit.

De aceea, priveşte la Mine şi crede-Mă, şi pocăieşte-te din ticăloşenia ta, de necredinţa ta şi de temerile tale şi vino la Mine, şi slujeşte-Mă. Aşa spune Duhul Viului Dumnezeu."] Amin. Da. Slavă.

Amin. „Cel ce are urechi, să audă ce zice Duhul către Biserici."

Îl iubesc… (Închinaţi-vă acum, vedeţi ce face El. Dacă voi nu L-aţi iubit niciodată înainte, vreţi voi să-L iubiţi acum? Vreţi voi să vă ridicaţi şi să-L recunoaşteţi, să-L luaţi ca Salvatorul vostru?)… … m-a, (Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.)

Şi a cumpărat… (Altcineva care se va ridica, ziceţi: „Eu Îl vreau acum, eu vreau să-L iubesc.")… salvarea,

Pe Calvar… (Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Dumnezeu să te binecuvânteze acolo în spate, tânără doamnă.)

Îl iubesc… (Aceasta-i… Cel care are o ureche, să audă ce zice Duhul către Biserici.)

… El m-a iubit mai întâi;

Şi a cumpărat salvarea mea

Pe Calvar…

93 Tatăl nostru ceresc, aşa cum Tu îi vezi pe cei trei stând în picioare, O Dumnezeule, Te rog să fi milostiv, O Cel Etern, şi dă-le iertare de orice păcat, şi salvare şi Duhul Sfânt în viaţa lor, încât ei să nu fie atinşi de moartea a doua. Ei recunosc, Doamne, în seara aceasta, aşa cum ei stau acolo, că există ceva aproape la îndemână. Duhul Sfânt le-a dat avertizarea, ca să vadă Duhul lui Dumnezeu căzând printre oameni, să-l vadă lucrând chiar conform cu Scripturile, doar trei mesaje şi s-a terminat. O Dumnezeule, un mesaj la fiecare persoană.

Acum, Tată, Te rugăm să fi milostiv. Lasă ca acel Duh preţios să stea în mijlocul nostru. Fie ca noi să-l respectăm, Dumnezeule. Admite aceasta. Ia acele suflete în custodia Ta, Tată. Ele sunt roadele mesajului din seara aceasta, Mesajul de la Duhul Sfânt care a fost vorbit printre noi. Şi noi cerem Tată, Dumnezeule, căci Tu vei fi cu ei în toate zilele vieţii lor. Şi fie, în lumea fără sfârşit, fie ca noi să-i întâlnim acolo, salvaţi prin Sângele şi harul lui Cristos. Noi ţi-i dăm Ţie acum, Tată. Umple-i cu Duhul Tău Sfânt, pentru că noi cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

94 Dumnezeu să vă binecuvânteze, fraţii mei. Oricare care este aproape de aceşti oameni care au fost în picioare, creştini, apucaţi mâinile lor când se aşează, doriţi-le ajutorul lui Dumnezeu.

Vedeţi cum este supunerea Duhului Sfânt, cum El merge chiar până la capăt? Vedeţi? Biblia a zis: „Lăsaţi ca aceia care vorbesc în limbi să fie doi sau cel mult prin trei." Voi vedeţi? Mesajul nu în timp ce eu vorbeam, după ce el s-a sfârşit. Acum, acela-i felul cum acesta se presupune a fi. Fiecare doar reverent, aţi ascultat la ce Duhul Sfânt zicea. Apoi ce s-a întâmplat? Păcătoşii s-au ridicat să se pocăiască. Oh, gândiţi-vă! Duhul Sfânt însuşi nu s-a grăbit… Chiar la Cuvânt a venit şi a făcut manifestarea.

Eu cunosc pe câţiva din aceşti oameni care vorbesc în limbi. Eu îi cunosc pe toţi trei care au vorbit; şi eu îi cunosc pe cei care au dat interpretarea. Eu ştiu că viaţa lor este fără păcat înaintea lui Dumnezeu. Fratele Neville aici, păstorul nostru, un slujitor metodist, un slujitor metodist şezând aici, a primit Duhul Sfânt. Junie, chiar acolo, Frate Jackson, un alt predicator metodist, a primit Duhul Sfânt (Este corect) cu un dar de vorbire şi de interpretare.

95 Şi voi observaţi cum şi-au avut ei biserica lor, fiecare reverent, vorbirea lui Dumnezeu. Voi vedeţi cum El vorbeşte tocmai exact cu Biblia; unul; mesajul nu ajunge acolo chiar corect. El îl vorbeşte din nou, dar El nu-l va vorbi acolo de trei ori (Vedeţi?)

conform cu Scripturile de acolo. Vedeţi, El va da acel mesaj, şi El niciodată nu-l încâlceşte, pentru că duhul profetului este supus profetului. Fiecare asculta şi fiind liniştiţi…

Acum acela-i felul cum Biserica ar trebui să fie în rânduială. Acum, către voi oamenii care sunteţi poate de aici afară, care m-aţi auzit vorbind aceasta, acesta-i felul cum aceasta trebuie să fie. Vedeţi, Mesajul a ieşit. Vedeţi rezultatele? Asta s-a întâmplat chiar atunci. Ceva ia loc, doar exact ca în discernământ, sau oricare alt duh. Nu este El minunat? Oh, eu sunt bucuros să ştiu că acelaşi lucru care a fost ordinat de sfântul Pavel chiar aici, [Fratele Branham bate de trei ori pe tablă] nu a murit în jos aici: [Fratele Branham bate de trei ori pe tablă] încă acelaşi lucru. Oh eu sunt aşa de bucuros că pot spune că eu sunt unul din ei. Nu sunteţi voi? În ordine.

96 Acum, mâine seară la ora şapte noi luăm Epoca Laodicea şi aceea-i epoca căsătoriei. Eu vreau ca voi să veniţi dacă voi puteţi posibil. Eu doar am întârziat puţin în seara aceasta, poate vorbirea Duhului Sfânt, şi aşa mai departe, dar este totuşi devreme. Este numai cam douăzeci de minute după nouă, şi de obicei eu sunt aici la ora zece sau unsprezece, astfel că este foarte devreme jos aici. Deci, vă bucuraţi de mesajele Domnului. Şi voi într-adevăr… Hrănesc acestea sufletul vostru?

Dumnezeu să vă binecuvânteze, copii mei. Voi ştiţi, eu vă iubesc din toată inima mea. Şi uneori, când Duhul Sfânt vrea să mă ia, El taie şi… Acela-i felul cum este Cuvântul. El este tăietor, ca o sabie cu două tăişuri. El taie venind, mergând, interior, exterior, în orice fel. Dar aceea-i ceea ce ne taie împrejur. Tăierea împrejur pur şi simplu taie carnea surplusă, lucrurile care noi s-ar cuveni să nu le avem.

Şi eu vreau ca voi să observaţi. Aţi auzit Duhul Sfânt în interpretare în seara aceasta? „Opreşte acea nebunie.” Aceea taie. Fiţi sinceri. Noi toţi scăpăm linia. Dar Dumnezeu ştie cum să radă cucuiul jos de la noi. El doar o face. Eu îi sunt recunoscător pentru aceasta. Nu sunteţi voi?

97 Este micuţa pianistă aici? Eu nu văd… Este Teddy… Eu nu-l văd aici, nicăieri. În ordine, soră, dacă tu vrei. Este aceea fiica ta, Frate Daluton? Nora. Domniţă tare frumoasă. Aşa de bucuros sunt că tu eşti o creştină. În ordine, care este vechiul vostru cântec bun de eliberare? Hai să încercăm unul, doar înainte ca noi să plecăm acum. Doar un minut, soră, înainte ca noi să cântăm „Ia Numele lui Isus cu Tine.”

Câţi cunosc „Nu Uitaţi Rugăciunea de Familie.” Câţi se roagă în familia voastră, familia voastră se roagă? Oh, aceea-i bine. Haideţi să-l încercăm odată, doar ca în timpurile vechi acum:

Nu uitaţi rugăciunea de familie,
Isus vrea să vă întâlnească acolo;
El o să vă ia fiecare grijă,
Oh, nu uitaţi rugăciunea de familie.

Vă place aceea? Haideţi s-o încercăm din nou:

Nu uitaţi rugăciunea de familie,
Isus vrea să vă întâlnească acolo; (Tu ai o dată, acum)
El o să vă ia fiecare grijă,
Oh, nu uitaţi rugăciunea de familie.

98 [O soră zice: „Frate Branham, pot să spun ceva?”] Sigur că poţi, soră. [Sora începe să vorbească. Loc gol pe bandă.] Soră Nash, aceea-i foarte frumos. Oh, dacă noi doar…

Dacă credem şi niciodată nu ne îndoim,
El cu siguranţă ne va aduce afară;
Doar du-ţi sarcinile tale Domnului şi lasă-le acolo.
Lasă-le acolo, lasă-le acolo.
Du-ţi sarcinile Domnului şi lasă-le acolo;
Dacă credem şi niciodată nu ne îndoim,
El cu siguranţă ne va aduce afară;

Doar du-ţi sarcinile tale Domnului şi lasă-le acolo.

99 Nu vă plac aceste imnuri vechi? Oh, doar… Eu îi cred pe acei oameni care au ridicat creionul, şi au fost inspiraţi de Duhul Sfânt ca să scrie aceea.

Ca şi Fanny Crosby, care era nevăzătoare. Când acei oameni lumeşti din ziua aceea au încercat s-o facă să scrie cântece lumeşti, a zis: „Păi, tu vei fi o femeie bogată."

Ea a zis: „Eu mi-am dedicat viaţa mea lui Cristos cu tot talentul meu." Ea era oarbă, ştiţi voi. A zis: „Eu datoram viaţa mea şi totul lui Cristos."

Şi apoi, ei într-un fel s-au iritat din cauză că ea a respins o astfel de oportunitate. Ea nu şi-a vândut dreptul ei de naştere ca dl. Presley şi cum ei au făcut, ci ea şi-a păstrat integritatea ei. Ei au lăsat-o, au zis: „Atunci când tu ajungi în cer, dacă există un astfel de loc," a zis: „dacă tu arăţi cum eşti acum, tu vei fi oarbă." A zis: „Ce dacă tu eşti oarbă," a zis: „cum Îl vei cunoaşte?"

Ea a zis: „Eu Îl voi cunoaşte, eu Îl voi cunoaşte."

A zis: „Ce dacă tu eşti oarbă? Ce dacă eşti oarbă?"

Ea a zis: „Eu Îl simt după cicatricile cuielor." Atunci ea s-a întors în jur, ea a început să păşească înapoi. Ea a zis:

Eu Îl voi cunoaşte, eu Îl voi cunoaşte,

Ca şi răscumpărat lângă El eu voi sta;

Eu Îl voi cunoaşte, eu Îl voi cunoaşte,

Prin cicatricile cuielor în mâinile Lui.

100 Oh Isuse al meu, cu toate aceste cinci răni preţioase, sângerând pentru mine acolo, cum aş putea eu vreodată să neg pe acel Unul preţios? Lasă-mă să mor, lasă-mă să merg… Lasă-mă să merg pe orice cale, dar niciodată să nu mă laşi să neg pe acest Unul care a sângerat acolo şi a murit pentru mine. Da.

Şi aşa cum plecăm în seara aceasta, tu vrei să: „Ia Numele lui Isus cu tine." În ordine, soră. Ne vom ridica acum, audienţă.

Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al întristării şi durerii;

El bucurie şi mângâiere îţi va da,

Ia-l oriunde vei merge.

Nume scump, (Nume scump), oh ce dulce (Oh, ce dulce)

Speranţa pământului şi bucuria cerului;

Nume scump, (Nume scump), oh ce dulce! (Oh, ce dulce)

Speranţa pământului şi bucuria cerului.

Acum, aşa cum ne aplecăm capetele noastre şi cântăm încet:

La Numele lui Isus aplecaţi,

Căzând prosternați la picioarele Lui,

Rege al regilor în Cer Îl vom încorona,

Când călătoria noastră este completă.

Nume scump, oh, ce dulce!

Speranţa pământului şi bucuria cerului;

Nume scump, (Nume scump), oh, ce dulce!

Speranţa pământului şi bucuria cerului.

www.messagehub.info

Predici De

William Marrion Branham

"…ci în zilele când al şaptelea înger va suna din trâmbiţă …" Ap. 10:7